

† Ὁ νομικὸς χώρας Λεόκης, Γεώργιος ὁ Μο-
σχηγός †.

XCII. Sine anno, mense novembri, ind. XIV.

Georgius Scutariotes monasterio adiudicat campum.

† Ἐτερον κριτικὸν γράμμα χάριν τοῦ χωρα-
φίου, οὐπερ ἐξωνήσατο ὁ Κουτούλης ἀπὸ τοῦ Κρη-
τικοῦ καὶ καταδυναστεύεν αὐτὸ ὁ Κεραμάρης †

† Ὁ μοναχὸς Κρητικὸς ἐφθασε πρὸ χρόνων διαπράσαι πρὸς
τινα πάροικον τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Λέμβων, Κουτούλην λεγό-
μενον, χωράφιον αὐτοῦ γονικόθεν διαφέρον τούτῳ μοδίῳ ἐξ; δε δὴ
Κουτούλης καὶ ἐξωνησάμενος τοῦτο κατέχεν αὐτὸ χρόνους ἐξ ἐπὶ
τιμήματι ὑπερπύρου ἑνός, μηδέποτε ἐπὶ τοῦτο ἀδικούμενος. εἰδ' οὕτως
γείτων ὧν ὁ Κεραμάρης ἐκείνος ὁ νομικὸς, πρὸς δὲ καὶ ἄνθρωπος
τοῦ Γαβαλά ἐκείνου, τοῦ καὶ μεγάλου βρουγγαρίου χρηματίσαντος,
φθονήσας τῷ τοιοῦτῳ χωραφίῳ ὡς ἐπικαρπήσαντι τοχὸν τῷ τότε, τί
ἐποίησατο; μετῆλθεν ἐπιτηδαίως τὸν Κρητικόν, συνέτυχε τούτῳ θελ-
κτηρικῶς καὶ ἐντεῦθεν μετέστρεφεν αὐτὸν εἰς τὸ ἀναλογησαὶ καὶ ζη-
τεῖν τὸ χωράφιον αὐτοῦ ἐκ τοῦ Κουτούλη, ὃ ἐφάπαξ διέπρασε πρὸς
αὐτὸν, ἐπὶ τρόπῳ δὲ, ἵνα ἐξ αὐτοῦ ἀποσκάσαντος πωλῆσαι τοῦτο ὁ
Κρητικὸς πρὸς τὸν Κεραμάρην· τὸ δὲ μηχανέομα ἦν τοῦ Κεραμάρη.
ἐδίδου πρὸς τὸν Κουτούλην τὸ ὑπέρυρον, ὃ δὲ λαβεῖν οὐκ ἤθελε,
ποθῶν ἔχειν, ὅπερ ἄπαξ ἐξωνήσατο. ἀλλὰ τί ἔτι; καὶ κάλιν ὁ Κερα-
μάρης τὰ τῆς δυναστείας οὐκ ἔληξεν, ἰσχύων τῷ τότε τὰ μέγιστα
ὡς ἀπὸ τοῦ αὐθέντου αὐτοῦ, ἀλλὰ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ σκόρου τοῦ
χωραφίου τοῦ Κουτούλη ἀδικία δραξάμενος τοῦτο κατέσπειρε. τοῖνον
καὶ ὁ Κουτούλης μὴ ἔχων ἀντιμαχῆσασθαι ἤγουν ἀντιδικῆσαι τῷ
Κεραμάρη, φυγὰς ὁ Κουτούλης εἰς Κομάνους ᾤχετο, ἀφ' ὧν καὶ
βοήθειαν λαβὼν ἀμάχιν ἐποίησεν, ἀπῆρε ζευγάριον τοῦ Φιλητοῦ, δι'
οὗ καὶ ἀναγκασθεὶς ὁ Κεραμάρης τὸν Φαρισσαῖον πρὸς τοὺς Κομά-
νους ἀπέστειλεν ἐπὶ τῷ τούτους ἐπιτηδαίως ὧν ἐκμειλίσασθαι καὶ τὸ
ζευγάριον ἐκείθεν ἐξάραι, ὃ δὴ καὶ πεποίηκεν· ἀπῆλθεν ἐκεῖσε ὁ Φα-
ρισσαῖος, τοῖς Κομάνοις συνέτυχε, καὶ τούτοις κατέπεισε, τοῖς μὲν δι'
οἴνου, ὃ φίλον τοῖς Κομάνοις ἐστὶ, τὸν δὲ Κουτούλην δι' ὑπερπύρων

δύο, καὶ οὕτω ποιήσας τὰ ἀμάχιν τούτων ἐξήρε καὶ οἶκοι κατέλαβεν. ἔνθεν τοι τούτων τῶν ἔργων ὁ Κεραμάρης ὡς ἀσφαλείας τινὸς ἐφαφά-
 μενος καὶ οἷον εἰπεῖν δικαίως τὸ χωράφιον τοῦ Κουτούλη χωρὶς ἐγ-
 γράφου συνήθους καὶ σταυροῦ τοῦ πολλαχῶς Κουτούλη τοῦ ἀληθῶς
 γεγονότος κορίου κατασχῶν ἔκτοτε καὶ μέχρι τοῦ νῦν κρατεῖ. τοίνυν
 οὕτως ἡμεῖς κατὰ λέξιν γνωρίσαντες, ὡς ἐξ αὐτοῦ τοῦ Κρητικοῦ δε-
 ἐγνωμεν, εἶναι τοῦτο δίκαιον, ὡς ἐπέπερ τὰ πρῶτα μὲν ὁ Κεραμάρης
 καὶ, ὡς ἀνωτέρω λέλεκται, ὅτι δυναστικῶ τῷ τρόπῳ ἀπῆρε τοῦτο ἐκ
 τοῦ Κουτούλη καιρῶ σπόρου καὶ κατέσπειρεν ἀμετόχως. εἶδ' οὕτως
 γυρεῦσαντες τὸν Κουτούλην, καθὼς εἴρηται, καὶ γράμμα καταδοχῆς
 αὐτοῦ καὶ σταυρὸν οὐκ ἔλαβεν ὁ δηλωθεὶς Κεραμάρης ἢ ὁ ἐκεῖνος
 ἀπελθὼν Φαρισσαίος, ἀλλ' οὕτως κρατεῖ τούτου ἀμετόχως. διέγνωμεν,
 ἵνα τὸ μὲν χωράφιον ἀντιστραφῆ πρὸς τὴν σεβασμίαν μονὴν τῶν
 Λέμβων, τὴν δεσπότιν τοῦ Κουτούλη ἐκείνου· πάροικος γὰρ ἦν οὗτος
 τῆς μονῆς, ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Κεραμάρη, ὁ νῦν νομικὸς, ἐκστῆ τῆς νομῆς
 τοῦ χωραφίου, ἐπεὶ οὐδὲ δίκαιόν τι ἐπ' αὐτῷ κένκτηται, οὐδὲ ἐν τῷ
 πλήθει τῶν χρόνων βιαίως καὶ ἀδίκως τὸ χωράφιον κρατῶν ὁ τού-
 του πατήρ. λόγος γὰρ νόμιμος, ὅτι τὸ βία καὶ ἀδικία νερόμενον
 χρόνος οὐ βοηθεῖ, ἐπεὶ δὲ καταδικασθεὶς ὁ νομικὸς, ὅτι οὐκ εἶχε
 γράμμα τοῦ Κουτούλη, προεβάλλετο τὸν Κρητικὸν, ὅτι ἔχει τούτου
 ὡς δῆθεν γράμμα, ὡμολόγησεν ἡμῖν ὁ τοιοῦτος Κρητικὸς, ὅτι ἐπ'
 ἄλλῳ αὐτοῦ χωραφίῳ ἐποίησε τῷ πατρὶ αὐτοῦ γράμμα, κάκεινος δὲ
 ἔβαλε καὶ τὸ τοιοῦτον ἐντὸς τοῦ γράμματος βουλῆς τούτου χωρὶς, ὃ
 καὶ τῇ ἀληθείᾳ δοκεῖ· ὃ γὰρ ἄπαξ ἀπεβάλετο σταυρῷ αὐτοῦ καὶ
 γράμματι ἐγγράφῳ, καθὼς οὗτος ὁ Κρητικὸς παρίστησι λέγων, πῶς
 ἂν καὶ πάλιν γράμμα αὐτοῦ ἕτερον ποιήσειεν τῷ Κεραμάρη ἔμελλε;
 διὰ τοῦτο εἰς ἀλήθειαν διακρίναντες ταῦτα πάντα ἐν ἐξετάσει ἀκρι-
 βεῖ μετὰ τοῦ τοιοῦτου νομικοῦ, τῶν συντρόφων αὐτοῦ, παρόντος ἐπὶ
 τούτῳ καὶ τοῦ Κρητικοῦ καὶ μεγάλη τῇ φωνῇ διαμαρτυραθέντος ταῦτα,
 ἀπεφηνάμεθα ἔχειν τὸ δίκαιον ἐπὶ τῷ τοιοῦτῳ χωραφίῳ τοῦ Κουτούλη
 τὴν μονὴν, τὸν δὲ Κεραμάρην νομικὸν ἀπέχαιν τέλος ἐξ αὐτοῦ, ὡς
 τοῦ πατρὸς καὶ τούτου ἀδικία τὸ τοιοῦτον χωράφιον κρατοῦντων. διὰ
 γὰρ τοῦτο ἐγεγόνει καὶ ἡ παραδοσα κρίσιμη γραφὴ καὶ ἐπεδόθη τῇ
 μονῇ εἰς ἀσφάλειαν· μ η ν ι ν ο ε μ β ρ ι φ ι ν δ. ι δ. ι ρ.

† Ὁ δοῦλος τῆς κραταιᾶς καὶ ἀγίας ἡμῶν κο-
ρίας καὶ δεσποίνης Γεώργιας ὁ Σκουταριώτης †.

XOIII. 6776—1267, mense septembri, ind. XI.

Anna Angelina et filii monasterio donant campum.

† Τὸ τῆς προσενέξεως γράμμα καὶ ὡς διαθη-
κῶν τῆς Ἀγγελίνης Ἄννης, τοῦ υἱοῦ αὐτῆς καὶ
τῆς θυγατρὸς χάριν τοῦ χωραφίου τοῦ Ἀρμένου †.

Σίγνα Ἄννης τῆς Ἀγγελίνης, Ἰωάννου Ἀγγέλου, τοῦ υἱοῦ αὐτῆς,
Καλῆς Ἀγγελίνης, τῆς θυγατρὸς αὐτῆς, Μιχαὴλ Καλοδιοικήτου, τοῦ
υἱοῦ αὐτῆς.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. λ. ἡμεῖς . . . οἱ ἄνωθεν . . . τὴν παροῦσαν
ἐγγραφὸν καὶ ἐνοπόγραφον τοῦ κάτωθεν ῥηθησομένου χωραφίου . . .
ποιῶμεν . . . πρὸς τὴν σεβασμίαν βασιλικὴν μονὴν τῆς ὑπεράγνου
θεομήτορος τῆς Λεμβιωτίσσης καὶ πρὸς τὸν πανοσιώτατον αὐτῆς
καθηγουμένον, ἱερομόναχον κβρ Ἰωάννην κ. τ. λ. καὶ γὰρ ἐπεὶ ὁ μα-
καρίτης ἀνὴρ μου ἐκεῖνος ὁ Ἀγγελος Μιχαὴλ τῷ χρεῶν ἐλειτούρ-
γησε καὶ ὑπὲρ τῆς ἐκείνου ψυχῆς ἡ τιμὴ ἐπεύχεται ὀδελφότης, ὅπως
ὄλων εὖρη τὸν δεσπότην πάντων, ἠθέλησα καὶ γὰρ ἡ ἄνωθεν δηλωθεῖσα
σύζυγος ἐκείνου, Ἄννα ἢ Ἀγγελίνα, καὶ ὁ υἱὸς μου Ἰωάννης καὶ ἡ
θυγάτηρ μου καὶ ὁ ταύτης υἱὸς Μιχαὴλ ἐπιστῆναι τῷ κάμπῳ τοῦ
Μεμανιωμένου καὶ ἀκριβῶς τηρῆσαι τὴν ἐκ προικὸς ἐκείσε διαφέρου-
σάν μοι γῆν καὶ ποιῆσαι με ἐν αὐτῇ τὰ δόξαντά μοι μετὰ καὶ βου-
λῆς καὶ συναιρέσεως τῶν κληρονόμων καὶ διαδόχων ἐμοῦ. τοῖνον καὶ
παραγινόμενων ἡμῶν ἐν τῷ κάμπῳ τοῦ Μεμανιωμένου ἐτηρήθη καὶ
ἐμετρήθη μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὸ χωράφιον ἡμῶν τὸ λεγόμενον Ἄρ-
μενον τὸ σύνεγτος ὄν τῶν χωραφίων τοῦ πανσεβαστου Νεοκαισαρείτου
καὶ διὰ πῆχεος μετρηθὲν τριακοντατεσσάρων ὄσης γρονθῶν ἤγουν
μοδίων τεσσαράκοντα, πεποιήκαμεν ἐν προτιμήσει τῶν ὄλων τὴν προ-
δηλωθεῖσαν μονὴν, πρὸς ἣν καὶ παρεδώκαμεν αὐτὸ πρὸς αὐτὴν ὀβτως,
ὡς καὶ περιορίζεται, ἅμα μὲν ἀποβλέψαντες διὰ τὸ τοῦ ἀνδρός μου
ἐκείνου μνημόσυνον, τὸ δὲ καὶ ὡς λαβόντες ἀπὸ τε τοῦ καθηγουμέ-
νου καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν μοναχῶν χάριν εὐλογίας μικρὰς ὑπέκορα
δέκα πρὸς τοῖς τέσσαρσι. ὡσαύτως παρεδώκαμεν καὶ τὰ ποτὲ ἡμῶν

οικήματα τὰ ἐν τῷ Πύργῳ σὺν τῇ αὐλῇ καὶ τοῖς μαρσιτοποίοις αὐ-
τῶν, καθὼς περιορίζονται, καὶ οἶα καὶ ὅσα εἰσὶ, καὶ ταῦτα ψυχικῆς
ἕνεκα σωτηρίας τοῦ μακαρίτου ἀκείνου ἀνδρός μου. ἐσείται δὲ ἡ
δηλωθεῖσα σεβασμία βασιλικὴ μονὴ ἀνενόχλητος ἀπὸ παντός προσώ-
που βουλομένου ἐνοχλεῖν αὐτήν, συγγενικοῦ τε καὶ ἀλλοτρίου, καὶ
διατηρεῖσθω, ὡς εἴρηται, καὶ ἐκτὸς ὁδοσεως ἐπιτελείας διὰ τὸ παρα-
δοθῆναι ταῦτα παρ' ἡμῶν ὑπὲρ μνημοσύνου αἰωνίζοντος τοῦ ἀνδρός
μου. μηδεὶς γοὺν θελήσῃ ποιῆσαι ἀμφιβολίαν τῇ σεβασμῖα μονῇ τῶν
Λέμβων ἕνεκα τῶν δεκατεσσάρων ὑπερπύρων τῶν ἐν διακρίσει τῶν
μοναχῶν δοθέντων πρὸς ἡμᾶς χάριν εὐλογίας καὶ ἀγάπης αὐτῶν, ὡς
ἐκπεσεῖται τῆς προφάσεως ταύτης, ὡς παραλόγως προφασιζομένου,
καθέξει δὲ ἡ δηλωθεῖσα σεβασμία μονὴ τὰ χωράφια καὶ τὰ ὀσπήτια,
ἔσθ' ἂν ὁ ἥλιος τὸ πᾶν ἐφορᾷ. διὰ γὰρ τοῦτο [ἐγεγόνει] καὶ τὸ παρ-
ὸν ἡμέτερον ἔγγραφον εἰς ἀσφάλειαν. μηνὶ σεπτεβρίῳ ἰνδ. ιβ'
τοῦ ςψος' ἔτους †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐ-
θέντου καὶ βασιλέως, σεβαστὸς Νικηφόρος ὁ Λω-
σταράς †.

† Ὁ χαρτοφύλαξ τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως
Σμόρνης Στέφανος ὁ Κασταμονίτης τὸ παρὸν ἔγ-
γραφον μαρτυρῶν ὑπέγραφα †. Et eadem formula: ὁ δευτε-
ρεύων Μιχαὴλ ὁ Βαρυπάτης, ὁ τῆς τοῦ ἀγίου Νικολάου μονῆς καθη-
γούμενος Παῦλος, Ἰωαννίκιος ἱερομόναχος. Γεώργιος ἀναγνώστης καὶ
ταβουλλάριος ὁ Βωλοβόντης τὸ παρὸν ἔγγραφον γράφας καὶ μαρτυρῶν
ὑπέγραφα.

XCIV. 6783—1275, mense martio, ind. III.

Neophytus, abbas monasterii Berinorum, monasterio Lembii vendit campum.

† Τὸ πρατήριον ἔγγραφον τοῦ μοναχοῦ Νεο-
φύτου χάριν τοῦ εἰς τὸν Πύργον χωραφίου αὐτοῦ †.
Σίγνον μοναχοῦ Νεοφύτου.

† Ἐν ὄνόματι κ. τ. λ. Νεόφυτος μοναχὸς καὶ καθηγούμενος
τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς ὑπεράγνου θεομήτορος τῶν Ἱερυνῶν, ὁ καὶ
ἀνωθεν κ. τ. λ. τὴν παρούσαν . . . πρᾶσιν . . . πραιῶ . . . διὰ τὸ μὴ
εὐπρεπεῖν με ἀποπληροῦσθαι τὴν τοῦ ἀμπελωνος δουλείαν, ἠθέλησα

ἀπεμπολήσαι τὸ εἰς τὸν Πόργον χωράριον τῆς μονῆς, καὶ διασημίσαμεν τὴν τοῦτου διάπρασιν, ἥτις ἦλθε καὶ εἰς τὰς σὰς ἀκοὰς, τοῦ καθηγουμένου τῆς ἁγίας βασιλικῆς μονῆς τῆς υπεράγνου θεομήτορος τῶν Λέμβων, καὶ μέσον ἡμῶν λόγων πολλῶν χροθέντων ὕστερον περιστήσαμεν τὸ τίμημα τοῦτου ὑπέρορα ἑπτὰ, ἅπερ καὶ ἀνελαβόμεν ἀπὸ τῶν χειρῶν ὁμῶν κ. τ. εἰ. τὸ δὲ δηλωθὲν χωράριον τῆς μονῆς ἡμῶν περισταται στρέμματα εἴκοσι. καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν ὀφείλετε κατέχειν τὸ δηλωθὲν κ. τ. εἰ. εἴπερ δὲ γένηται παρὰ τινος κίνησις ἰδία ἡμῶν ἢ ἀπὸ τῶν ἐν τῇ τοιαύτῃ μονῇ ἀσκουμένων μοναχῶν, ὀφείλομεν ἡμεῖς δεφενδεύειν καὶ διεκδικεῖν ὁμάς ἀπὸ παντός ἀναφρομένου προσώπου, καὶ ποιῶμεν ἀζημίους καὶ ἀνενοχλήτους· εἰ δὲ ἡμεῖς αὐτοὶ βουληθῶμεν, ἢ τις τῶν ὑπ' ἐμὲ μοναχῶν, ἐν πρώτοις τὸ ἀπὸ τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ κατάκριμα ληφώμεθα κ. τ. εἰ. καὶ λόγῳ προστίμου ὑποχαισόμεθα νομίσματα χρυσᾶ τεσσαράκοντα καὶ πρὸς τὸν δημόσιον τὰ τοῦτων τρίτον κ. τ. λ. μηνὶ μαρτίῳ ἰνδ. γ' τοῦ ς φ π γ ἔτους, ἐνώπιον καὶ τῶν κάτωθεν σιγνογραφησομένων μαρτύρων †.

Σίγνα μαρτύρων Νικολάου τοῦ Σπακούλλη, Κωνσταντίνου τοῦ Σπακούλλη, Εὐσταθίου τοῦ Πάρδου.

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς καὶ νομικὸς καὶ πρωτοπρεσβύτερος χωρίου Μουρμούντων, Γεώργιος ὁ Καρωνίτης, τὸ παρὸν πρατήριον ἔγγραφον γράφας ὑπέγραψα †.

XCV. 6783—1275, mense martio, ind. III.

Eudocia Petritza et familia eius monasterio donant campum.

† Τὸ ἔγγραφον τῆς προσενέξεως τῆς γυναικὸς τοῦ Πετριτζη ἐκείνου Ἰωάννου, τοῦ υἱοῦ αὐτῆς καὶ τῶν δύο ἀδελφῶν τῶν Καπνῶν, τοῦ Γεωργίου καὶ τοῦ Κωνσταντίνου †.

Σίγνα Εὐδοκίας τῆς συμβίου ἐκείνου Ἰωάννου τοῦ Πετριτζη, Κωνσταντίνου τοῦ Πετριτζη καὶ υἱοῦ αὐτῆς, Μιχαὴλ τοῦ ἑτέρου υἱοῦ αὐτῆς, Γεωργίου τοῦ Καπνοῦ, Κωνσταντίνου τοῦ Καπνοῦ καὶ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. λ. ἡμεῖς οἱ ἄνωθεν κ. τ. λ. τὴν παρ-

οἶσαν . . . παραδοτικὴν ἑμολογίαν καὶ ἀσφάλειαν τῆς κάτωθεν δη-
λωθησομένης προσενέξεως τῶν ἀνωθεν ῥηθησομένων, Εὐδοκίας, τῆς
συμβίου ἐκείνου Ἰωάννου τοῦ Πετρίτζη, Κωνσταντίνου, τοῦ υἱοῦ ἀδ-
τῆς τοῦ Πετρίτζη, σὺν τῶν ἐτέρῳ υἱῷ αὐτῆς τῷ Μιχαήλ καὶ Γεωργίῳ
τῷ Καπνῷ καὶ Κωνσταντίνῳ τῷ ἐτέρῳ Καπνῷ, τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ,
ἐπαφίμενον ὑπὲρ φοιτικῆς ἡμῶν σωτηρίας τὸ χωράφιον ἡμῶν τὸ δια-
κειμενον ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Ἄλοκου τὸ καὶ πλησίον τοῦ χωραφίου
τῆς ἁγίας βασιλικῆς μονῆς τῆς ὑπεράγνου Θεομήτορος τῆς Λεμβιω-
τίσσης ὡσεὶ στρέμματα ἐννέα, καὶ ἐκδιδοῦμεν τοῦτο ἡμεῖς οἱ ἀνωθεν
δηλωθέντες τοῦ κατέχειν καὶ δεσπόζειν αὐτὸ ἢ τοιαύτη μονὴ κατὰ
πᾶσαν δεσποτείαν καὶ ἀναφαίρετον κυριότητα ἀκαταλήττητον καὶ ἀνε-
νόχλητον ἀπὸ παντός ζητήματος, ἀπὸ τε προσωπικῶν καὶ ἀλλοτριῶν,
καὶ οὐ μεταμελησόμεθα περὶ τῆς τοιαύτης προσενέξεως καὶ δόσεως,
ἐμμένοντες δὲ μᾶλλον ἔχειν αὐτὴν τὸ στέργον καὶ βέβαιον, ἕως οὐ
τόδε τὸ περίγειον ἴσταται καὶ ὁ ἥλιος τόδε τὸ πᾶν ἐφορᾷ, καὶ μὴ
τις ἀπὸ τοῦ μέρους ἡμῶν πρὸς ἀνατροπὴν ἐλκύσῃ τῶν συμπεφωνημέ-
νων ἡμῖν καὶ πραχθέντων πρὸς τῷ οὐ μὴ εἰσακουσθῆσόμεθα, ἀλλ'
ἀποπεμπόμεθα ἄπρακτοι ἀπὸ παντός δικαστηρίου ἄπρακτοι καὶ κα-
ταδεδικασμένοι, κερδανούμενοι δὲ καὶ τὰς ἀρὰς κ. τ. λ. ταῦτα μὲν καὶ
ἐν τῷ παρόντι ἐκδοτηρίῳ ἐγγράφῳ οὕτως ἐδηλώθησαν τὰ καὶ γρα-
φέντα ἐξ ἐντολῆς διὰ τοῦ νομικοῦ καὶ πρωτοπρεσβυτέρου χωρίου
Μουρμουόντων καὶ ὑπογραφέντα διὰ τῶν μαρτύρων. μ η ν ι ἀ π ρ ι λ λ ι φ
ινδ. τρίτης τοῦ ς ψ π γ' ἔτους †.

Σίγνα μαρτύρων· Ἰωάννου τοῦ Πετρίτζη, Ἰωάννου τοῦ Ἄσκοῦ,
Νικολάου τοῦ Βαρχάνη.

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς, πρωτοπρεσβύτερος καὶ νο-
μικὸς χωρίου Μουρμουόντων, Γεώργιος ὁ Κορωνί-
της, τὸ παρὸν ἐκδοτήριον ἐγγράφον γράφας ὑπέ-
γραψα †.

XCVI. 6784—1276, mense iii

Michaël Petritses monasterio vendit campum in Pyrgo.

† Τὸ πρατήριον ἐγγράφον Μιχαήλ τοῦ Πετρίτζη
χάριν τοῦ εἰς τὸν Πύργον χωραφίου τοῦ ἐπιλεγο-
μένου Καλοριζίλου †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταίτου καὶ ἁγίου ἀθέντου καὶ βασιλέως, Μιχαὴλ ὁ Πετριτζης, οἰκεία χειρὶ προέγραψα †.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. λ. ἐγὼ στρατιώτης Μιχαὴλ ὁ Πετριτζης . . . τὴν παροῦσαν . . . πράσιν . . . ποιῶμεν ἐκουσίως . . . καὶ οὐκ ἔκ τινος ἀνάγκης . . . ἢ φόβου ἀγνοίας ἢ γυναικείας αἰδοῦς ἢ νοῦς ὁδοθενείας κ. τ. λ. . . πρὸς σέ, τὸν πανοσιώτατον καθηγουμένον τῆς σεβασμίας καὶ ἁγίας βασιλικῆς μονῆς . . . καθὼς δηλωθήσεται, καὶ γὰρ τὸ χωράφιον τὸ ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Πόργου τὸ ἐπιλεγόμενον τῆς Καλοριζικοῦ ὡσεὶ στρέμματα τριάκοντα, πλησιαστάς ἔχον ἀπὸ μὲν ἀνατολῆς τὸ χωράφιον τοῦ κοροῦ Πόθου, ἀπὸ δὲ δύσεως τὸ χωράφιον τῆς Ὀλυμπηδαρίας καὶ τοῦ Δροσινοῦ, ἀπὸ βαιρίου χωράφιον δεσποινικὸν καὶ ἀπὸ νοτίου τὸ χωράφιον τοῦ Καδιανοῦ, ἠθελήσαμεν τοῦτο ἀποποιήσασθαι καὶ εἰς ἀκοῆς ἐλθὼν σοῦ, τοῦ δηλωθέντος καθηγουμένου, καὶ τῶν ὑπὸ σέ μοναχῶν, καὶ εἰς λόγους ἤλθομεν τὰ μέρη ἀμφοτέρω περὶ τῆς τούτου τιμῆς, ὕστερον πάντων περιστήσαμεν αὐτὴν ἀπὸ συμφωνίας καὶ κοινῆς ἡμῶν ἀρεσκείας ὑπερπύρων δέκα ἵππων . . . ἤγουν εἰς τὸ ἐν ὑπέρπυρον στρέμματα τρία, ἐνώπιον καὶ τῶν κάτωθεν ὑφειλόντων σιγνογραφῆσαι ὡς μαρτύρων τοίνυν, καὶ παραδεδώκαμεν ὑμῖν τὸ ἀναγεγραμμένον χωράφιον κ. τ. λ. ὅθεν λοιπὸν ἐπερωτώμενοι ὁμολογοῦμεν τοῦ μὴ εἰς ἀνατροπὴν καὶ μετὰμελον τοῦ παρόντος ἡμῶν ἐγγράφου χωρηθῶμεν . . . ἀλλὰ καὶ δόσεως προστίμου ἀποδώσομεν λίτραν μίαν . . . καὶ τὸ κατὰ νόμους εἰς τὸν δημόσιον κ. τ. λ. μηνὶ μαρτίῳ ἐν δ. δ' τοῦ ς φ κ δ' ἔτους ἐνώπιον καὶ τῶν κατωτέρω σιγνογραφησάντων, ἤγουν τοῦ δουκὸς τῶν δεσποινικῶν κτημάτων, κυροῦ Ἀλεξίου τοῦ Ξανθοπούλου, καὶ ἐτέρων.

Σίγνα μαρτύρων· Κωνσταντίνου τοῦ Καπνοῦ, Γεωργίου τοῦ Ἀφρατά, Ἰωάννου τοῦ Μακροῦ, Νικήτα τοῦ Βαχάνη, Ἰωάννου τοῦ Χλιαρηνοῦ, Ξένου τοῦ Λαοδικηνοῦ, Ἰωάννου τοῦ Ἀσκοῦ †.

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς καὶ νομικὸς χωρίου Ὁξίου ἐνορίας Κορδολέοντος, Ξένος ὁ Μαδινός, τὰ τῷ ὕφει δηλούμενα ἄγραψα καὶ μαρτυρῶν ὑπέγραψα †.

XCVII. 6734—1276, mense iunio, ind. IV.

Nicolaus Creticus et familia monasterio vendunt campum et ecclesiam.

† Τὸ πρατήριον ἔγγραφον Νικολάου τοῦ Κρητικοῦ, τοῦ καὶ Δερματᾶ καὶ τῶν παίδων καὶ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ χάριν τοῦ χωραφίου τοῦ Κραμαστοῦ καὶ τῆς ἐκκλησίας τῆς ἁγίας Ἐλένης †.

Σίγνα Νικολάου τοῦ Κρητικοῦ, τοῦ καὶ Δερματᾶ, Κωνσταντινίου τοῦ Πεπωλημένου καὶ υἱοῦ αὐτοῦ, Εἰρήνης τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ τῆς Παλασιανῆς, Γεωργίου τοῦ Ζαμπίκη, Ἰωάννου, τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, Θεοδώρου, τοῦ ἑτέρου υἱοῦ αὐτοῦ, Ξένης, τῆς γυναικὸς τοῦ Ζαμπίκη.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. ε. ἡμεῖς οἱ ἄνωθεν κ. τ. λ. τὴν παροῦσαν . . . πράσιν ποιῶμεν . . . πρὸς τὸ μέρος τῆς σεβασμίας βασιλικῆς μονῆς τῆς ὑπεράγνου θεοτόκου τῆς Λεμβιωτίσσης κ. τ. λ. πεπράκαμεν γάρ τὸ χωράφιον ἡμῶν, ὅλον καὶ ὅσον ἐστὶ, τὸ ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Κραμαστοῦ μετὰ καὶ τῆς οἰκίας ἐκείσε ἐκκλησίας καὶ ἐπικεκλημένης ἁγίας Ἐλένης μετὰ καὶ τῆς περιοχῆς τοῦ ἐκείσε παραρρέοντος ὕδατος, φάραγγός τε καὶ ὑπώρειας, ῥοδαφνῶν, κηπωροτοπίων, πέτρας καὶ ἄλλο, ὑπερ ἐνέμετο, εἰς τελείαν κατοχὴν. ὅθεν ὑφείλουσιν οἱ ῥηθέντες μοναχοὶ τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Λέμβων κατέχειν αὐτὰ ὡς ἴδια κ. τ. λ. εἰ δ' ὅστις τολμήσειεν τὰ παρ' ἡμῶν βεβαιωθέντα ἀκυρῶσαι . . . ζημιωθῶμεν καὶ πρὸς τὸ βασιλικὸν βεστιάριον ὑπέρπυρα δέκα. διὰ τοῦτο ἐγεγόνει καὶ ἡ παροῦσα ὑμετέρα καθαρὰ πράσις καὶ ἐπεδόθη τῷ μέρει τῆς διαληφθείσης μονῆς εἰς ἀσφάλειαν. μηνὶ ἰουνίῳ ἰνδ. δ' τοῦ ςψπδ' ἔτους †.

Σίγνα μαρτύρων: Μιχαὴλ τοῦ Θελόγου, Λέοντος τοῦ Καλοειδᾶ.

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς πρωτοπαπᾶς χώρας Μουρμούντων, Γεώργιος ὁ Καρωνίτης, τὸ παρὸν ἔγγραφον γράφας ὑπέγραψα †.

XCIH. 6784—1276, mense aprili, ind. IV.

Tyrannina et filii monasterio vendunt campos in Aulacia.

† Τὸ πρατήριον τῆς Τυρρανίνης, τῶν παίδων αὐτῆς καὶ τῶν συγγενῶν χάριν τῶν ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Ἀύλακίου χωραφίων †.

Σίγνα· Καλῆς Σεβαστῆς τῆς Τορρανίνης, Μαρίας Ἀγγελίνης, τῆς θυγατρὸς αὐτῆς, Θεοδώρου τοῦ Μαγκαφᾶ καὶ υἱοῦ αὐτῆς, Σένης τῆς Διοσορηγῆς, Ἰωάννου τοῦ Μονομάχου, Γεωργίου τοῦ Καλοσιδᾶ, Λέοντος τοῦ Καλοσιδᾶ, Λέοντος τοῦ Σεβαστοῦ.

† Εὐδοκία τοῦ προανάρχου πατρὸς, συνεργία τοῦ συνάρχου υἱοῦ καὶ ἐπινεύσει τοῦ παναγίου καὶ ζωοποιοῦ πνεύματος. ἡμεῖς οἱ τὰς σταυρικὰς σημειώσεις ἐκτυπώσαμενοι ἐν ἀρχῇ τοῦ παρόντος βιβλίου ἐκουσία ἡμῶν ἐφέσει καὶ θελήσει ἀπεμπολήσαμεν πρὸς τὴν σεβασμίαν μονὴν τῶν Λεμβῶν τὰ χωράφια ἡμῶν τὰ ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Αὐλακίου, οἷα καὶ ὅσα εἰσι, τὰ καὶ πλησίον τοῦ προκαθημένου Σμύρνης τοῦ Καλοσιδᾶ εἰς ὑπέρπορα δεκαεξέ, ἃ καὶ ἐλάβομεν ἀπὸ τοῦ μέρους τῆς βῆθείσης μονῆς, ὅθεν καὶ οὐχ ἔξει τις ἐπ' ἀδείας δι' ὄχλου ποιῆσαι τὴν μονὴν ἢ ἐκ τῶν κληρονόμων καὶ οἰκείων διαδόχων ἡμῶν, ἀλλὰ δίχα τινὸς ἀμφισβητήσεως κατέχειν ταῦτα ἢ μονὴ καὶ τὴν ἐκ τούτων πρόσοδον ἀποφέρηται. εἰ δέ ποτε τῶν καιρῶν ἀναφανῆ τις ἀπὸ τοῦ μέρους ἡμῶν ἀμφιβάλλειν τὴν μονὴν καὶ ἀνατρέφαι βουληθῆ τὴν ἡμῶν πράσιν, πρῶτον μὲν ἔξει τὰς ἀράς κ. τ. ε. ζημιωσθῆναι δὲ καὶ εἰς τὸ βασιλικὸν βεστιάριον ὑπέρπορα τριάκοντα. πρὸς γοῦν βεβαίωσιν πλείονα ἐγράφη καὶ ὑπεγράφη ἡ παροῦσα ἡμῶν πράσις καὶ ἐπεδόθη τῷ μέρει τῆς διαληφθείσης μονῆς εἰς ἀσφάλειαν. μηνὶ ἀπριλλίῳ ἔνδ. δ' τοῦ ς φ π δ' ἔτους †.

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς, πρωτοπαπᾶς καὶ νομικὸς χωρίου Μουρμουόντων, Γεώργιος ὁ Καρωνίτης, τὸ παρὸν ἐγγραφον γράψας ὑπέγραφα †.

XOIX. Sine anno, mense martio, ind. XIII.

Ioannes Comes, iubente imperatrice, monasterio tradit locum Hagia.

† Τὸ παραδοτικὸν γράμμα τοῦ τότε δουκεύοντος τὰ ἐν τῇ περιοχῇ τῆς Πέτρας δεσποτικὰ κτήματα, Ἰωάννου τοῦ Κόμητος, χάριν τοῦ τοπίου τῆς Ἀγίας δι' ὀρισμοῦ δεσποτικοῦ †.

† Ἐπεὶ ὀρίσθην παρὰ τῆς κραταιᾶς καὶ ἁγίας ἡμῶν κυρίας καὶ δεσποίνης, ὅπως παραδώσω πρὸς τὴν σεβασμίαν βασιλικὴν μονὴν τῆς ὑπεράγνου μου θεομήτορος τῆς Λεμβωτίσης τὸ κοπιὸν τὸ ἐπι-

λεγόμενον τῆς Ἁγίας, τὸ καὶ πλησίον τοῦ τῆς τοιαύτης μονῆς κτήματος τοῦ ἐπιλεγομένου Παλάτια, κατὰ τὸν ὄρισμόν τῆς κραταιᾶς καὶ ἁγίας αὐτῆς βασιλείας παραδέδωκα τοῦτο πρὸς τὴν τοιαύτην σεβασμίαν βασιλικὴν μονήν, ὅπερ καὶ ἔχει οὕτως ἄρχεται ἀπὸ τοῦ μονοπατίου τοῦ ἀπερχομένου ἀπὸ τῶν Παλατίων καὶ ἀνέρχεται τὴν ῥάχιν τοῦ ῥυακος τοῦ Βροχαντᾶ βόρειον μέρος, ἐν ᾧ καὶ πέτραι μεγάλαι δύο ἴστανται κατὰ τὸ βόρειον μέρος πλησίον τοῦ λάκκου τοῦ θαλασσηνοῦ, δεξιὰ τὸ περιοριζόμενον, κρατοῦν τὸ αὐτὸ μονοπάτιον, καὶ ἀπέρχεται τὴν φακελισμένην πέτραν, ἦντινα καὶ στήλην ἔταξεν εἶναι ταύτην ὁ Καρνανίτης ἐκεῖνος, ἐν ᾧ καὶ θεοῖς βουνοῦ συνίσταται δεξιὰ ἔχον ἐπάνω τοῦτου ἄλωνοτόπιον, καὶ καταντᾷ εἰς τὴν μεγάλην πέτραν τὴν καὶ δεξιόθεν ἴσταμένην, καὶ ἀκουμβίζει μέχρι καὶ τῆς βρύσεως τῆς ἐπιλεγομένης τοῦ Κοκκῆ καὶ τοῦ βουνοῦ τοῦ λεγομένου Φλαμούλου κρατοῦν τὴν ῥάχιν τοῦ τοιοῦτου βουνοῦ μεσημβρινὸν μέρος δεξιὰ τὸ περιοριζόμενον, καὶ καταντᾷ εἰς τὸν περίορον τῆς Ἁγίας Ἐλένης, ἐν ᾧ καὶ τέσσαρες ὄρυες παχεῖς πλήρεις συνίστανται, καὶ κατέρχεται κατὰ νότον καὶ ἀκουμβίζει εἰς τὴν βασιλικὴν ὁδόν, κρατοῦν τὴν αὐτὴν ὁδὸν θράσκιον μέρος, καὶ ἀπέρχεται τὴν τοιαύτην ὁδὸν καὶ ἀκουμβίζει εἰς τὸ μονοπάτιον τῶν Παλατίων, ἐνθα καὶ τὴν ἀρχὴν πεποιήκαμεν. καὶ ὕφειλε κατέχειν τὸ τοιοῦτον τόπιον ἢ τοιαύτη σεβασμία μονὴ καὶ νέμεται ἀνενοχλήτως καὶ ἀδιασειστως, μὴ παρά τινος ἔχουσα τὸν τυχόντα ἐμποδισμόν, μήτε παρὰ τοῦ διενεργοῦντος τὸ μέρος τῆς κραταιᾶς καὶ ἁγίας ἡμῶν κυρίας καὶ δεσποίνης, μήτε παρ' ἑτέρου τινός. διὰ γὰρ τοῦτο ἐγεγόνει καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον παραδοτικὸν γράμμα καὶ ἐπεδόθη πρὸς τὴν σεβασμίαν βασιλικὴν μονήν τῆς ὑπεράγνου μου θεομήτορος τῆς Λεμβιωτίσσης εἰς ἀσφάλειαν. μηνὶ μαρτίῳ ἰνδ. ιγ' Ϛ.

† Ὁ δοῦλος τῆς κραταιᾶς καὶ ἁγίας ἡμῶν κυρίας καὶ δεσποίνης, Ἰωάννης ὁ Κομνῆς †.

O. Sine anno, mense octobri, ind. X.

Michaël Branas Comnenus monasterio tradit locum Hagiani.

† Ἔτερον παραδοτικὸν χάριν τοῦ προγεγραμμένου τοπίου τῆς Ἁγίας γεγονὸς παρὰ τοῦ Κομνηνοῦ κυροῦ Μιχαὴλ τοῦ Βρανᾶ †.

† Ἐπιδίδομαι πρὸς τὴν σεβασμίαν καὶ θείαν βασιλικὴν μονὴν τῆς ὑπεράγνου μου θεομήτορος τῆς Λεμβιωτίσσης καὶ πρὸς τὸν καθηγούμενον αὐτῆς, κῆρην Ἀγάθωνα, ἀλλὰ δὴ καὶ τοὺς μοναχοὺς τῆς τοιαύτης μονῆς ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἔξῃς τὸ ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τῆς Ἁγίας τόπιον οὕτως ἐπονομαζόμενον, πεκαλαιωμένη ἐκκλησία, ὁ ἅγιος Κωνσταντῖνος, περιέχον δὲ ὀροκύκλιον τὸ περίορον αὐτοῦ, ὅπερ ἔκπαλαι κεκράτηται, καὶ ὀφείλει κατέχειν τοῦτο ἢ μονῇ, προηγουμένως ἀνακτίσασθαι τὴν ἐκκλησίαν, προσκαθίσασθαι καὶ πτωχοὺς, ἄσους καὶ βουληθῆ, καὶ ποιῆσθαι ἐπανάκτισιν ἐπ' αὐτῷ. ποιῶμαι δὲ τοῦτο εἰς μνημόσυνον τῆς τρισμακαρίτιδος καὶ ἁγίας μου μητρός, ἣτις ἐνταφιάσθη εἰς τὴν τοιαύτην μονὴν, καὶ ἕνεκα ἡμετέρας φυγικῆς σωτηρίας, καὶ μὴ εὐρίσκειν τὴν τοχοῦσαν ὄχλησιν ἕνεκα τοῦ τοιοῦτου τοπίου, ἀλλ' ἔχειν τοῦτο καὶ νέμεσθαι τῇ ἐμφανείᾳ τῆς παροῦσας μου γραφῆς εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα. ὀφείλει γοῦν ὁ κτὰ καιρὸν ἐνεργῶν τὰ εἰς τὰ Μάρμουρα κτημᾶ μου ἔχειν ἀγάπην καὶ ἔνωσιν μετὰ τῶν μοναχῶν πάντων καὶ διεκδικεῖν καὶ δεφενδεύειν τὸ τοιοῦτον τόπιον ἐμφανιζομένης πρὸς αὐτὸν τῆς παροῦσας μου γραφῆς. μ η ν ι δ κ τ ω β ρ ι φ ι ν δ. ι' †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταίου καὶ ἁγίου ἡμῶν ἀδθέντου καὶ βασιλέως, Μιχαὴλ Κομνηνὸς ὁ Βραυδᾶς †.

Cl. 6789—1280, mense septembri, ind. IX.

Theodorus Garares et uxor monasterio donant campum.

† Τὸ ἐκδοτήριον τοῦ Γαράρη κυροῦ Θεοδώρου καὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ χάριν τοῦ χωραφίου τῆς ἁγίας Παράσκευης τοῦ πλησίον τῶν Παλατίων †.

† Θεόδωρος ὁ Γαργαρῆς οἰκείᾳ χειρὶ προέταξα †. Σίγνον Εἰρήνης τῆς Καλοσιδίνης καὶ γνησίας συμβίου αὐτοῦ.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. ἐ. Θεόδωρος ὁ Γαργαρῆς καὶ ἡ γνησία σύμβιός μου Εἰρήνη κ. τ. λ. τιθέμεθα καὶ ποιῶμεν τὸ παρὸν τῆς προαγωγῆς ἡμῶν γράμμα τῆς καὶ προσενέξεως κ. τ. ἐ. πρὸς τὴν σεβασμίαν καὶ ἁγίαν βασιλικὴν μονὴν τῆς ὑπεράγνου θεομήτορος τῆς Λεμβιωτίσσης πρὸς τὸν ἐπ' αὐτῇ ἡγουμενεύοντα, κῆρην Ἀγάθωνα, καὶ πρὸς τοὺς μετ' αὐτὸν ἀσκουμένους μοναχοὺς πάντας, καθὼς δηλω-

θήσεται. ἰδοὺ διὰ τοῦ παρόντος ἡμῶν γράμματος προσενέγκαμεν πρὸς τὴν σεβασμίαν μονὴν τὸ χωράριον τὸ γονικόθεν διαφέρον ἡμῖν τὸ ἐν τῇ θέσει τοῦ Μεμανιωμένου καὶ καταπλησίον τῶν Παλατίων, τὸ καὶ ἐπιλεγόμενον τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς, ὑπὲρ φυλικῆς ἡμῶν σωτηρίας, ὃ δὴ καὶ διακαθίσσει ἀπὸ τῆς σήμερον ἢ δηλωθεῖσα μονὴ κ. τ. ε. ἡμεῖς δὲ οὐ τραπώμεθα πώποτε εἰς ἀθέτησιν τῶν ὧν ὑπετοπίωσαμεν, μήπως κατακριθώμεν ἱερόσυλοι ὡς ὁ Ἄνανίας καὶ ἡ Σάπφειρα κ. τ. ε. ζημιωθώμεν δὲ καὶ ὡς πλεονέκται καὶ ἀθετηταὶ τῆς γενοίας παρ' ἡμῶν πράξεως κατὰ θεοφιλῆ σκοπὸν ὑπέρπυρα τριάκοντα ἕξ κ. τ. ε. διὰ γὰρ τοῦτο ἐγεγόνει καὶ τὸ παρὸν τῆς προσαγωγῆς ἡμῶν γράμμα καὶ ἐπεδόθη τῷ μέρει τῆς διαληφθείσης μονῆς ἐνώπιον ἀξιοπίστων μαρτύρων εἰς βεβαίωσιν καὶ ἀσφάλειαν αἰωνίζουσιν. μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἰνδ. θ' τοῦ ς φ κ' ἐννάτου ἔτους †.

† Ὁ πριμικήριος τῶν ταβουλλαρίων τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμόρνῆς καὶ ἐνορίας Μανταίας, Νικόλαος ὁ Φιλοκονηγίτης, παρῶν ἐπὶ τῇ παρούσῃ φανερά καὶ καθαρὰ προσενέξει καὶ αὐτὸς μαρτυρῶν καὶ γράφας ὑπέγραψα †.

OII. Sine anno, mense novembri, ind. VII.

Iudex exercitus Chilas controversiam diiudicat ortam inter monasterium et Commenum Branam.

† Τὸ κρίσιμον γράμμα τοῦ κριτοῦ τοῦ φουσσάτου, τοῦ Χειλᾶ, χάριν ὧν εἶχεν ἡ μονὴ διενέξεις μετὰ τοῦ Κομνηνοῦ τοῦ Βραναῖ †.

† Καὶ τοῖς μέρεσιν ἀμφοτέροις, τοῦ τε πανευγενεστάτου Κομνηνοῦ τοῦ Βραναῖ κυροῦ Μιχαὴλ καὶ τῆς σεβασμίας βασιλικῆς μονῆς τῶν Λέμβων, οὐκ ὀλίγαι διενέξεις καὶ διαμάχαι γεγόνασιν, ὡς ἂν ἐνεσθῆναι καὶ ἀνθρώπους μικροῦ κινδυνεῖσαι, ἐπεὶ παρ' ἀλλήλων καὶ πρὸς ἀλλήλα τὰ μέρη καὶ τόξα καὶ βέλη ἐνετάθησαν καὶ ἐπέμφθησαν, ἡ δὲ διένεξις τούτοις ἐτύχανε περὶ γῆς, ἐπεὶ δὲ καὶ πρὸς ἡμᾶς καὶ ἀμφοτέρα τὰ μέρη παρεγένοντο καὶ ἕκαστος ἀδικεῖσθαι παράφατέρου μάλιστα διεστίνοντο, δεῖν διέγνωμεν ἐπιστῆναι τοῖς τόποις καὶ τὰ τούτων δικαιώματα ἀκριβῶς τηρῆσαι καὶ οὕτω τὴν ἀμφοτέρων λῦσαι διένεξιν καὶ εἰρηναίαν πρὸς ἀλλήλους ἔχειν κατάστασιν.

ἔθεν καὶ καταλαβόντες τὸν τόπον μετὰ τῶν ἐπρεθέντων ἡμῖν χρησί-
 μων ἀνθρώπων, ξένων τε τοῦ ἐνταυθα τόπου καὶ τοπικῶν, ἤγουν τῶν
 ἀπὸ τῶν βασιλικῶν ἀλλαγίων στρατιωτῶν, κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Καλο-
 εἰδᾶ, κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ Φραγγοπούλου, κυροῦ Ἀλεξίου ἱερέως
 καὶ τοῦ κυροῦ Νικηφόρου τοῦ Βαρδουβίνου, καὶ τὸ τῆς μονῆς δικαίωμα
 αἰτησάμενοι κατεθεῖν, ἐνεχειρίσθη παρατεῖκα ἡμῖν παρὰ τε τοῦ ἑσιω-
 τάτου καθηγουμένου, κυροῦ Κλήμεντος, τοῦ οἰκονόμου τῆς κατ' αὐτὸν
 σεβασμίας μονῆς, κυροῦ Ἰγνατίου καὶ ἐτέρων διαφόρων ἐδλαβῶν μο-
 ναχῶν, τοῦ τε κυροῦ Μάρκου καὶ λοιπῶν, τὸ καθ' ὄρισμὸν βασιλικὸν
 γεγονός τῆς μονῆς πρακτικὸν πρὸ χρόνων ἤδη πενήτηκοντα ἑννέα παρὰ
 τοῦ στρατοπεδάρχουσαντος τότε ἐν τε τῇ Φιλαδελφείᾳ καὶ τῷ θέματι
 τῶν Θρακησίων, κυροῦ Μιχαὴλ τοῦ Φωκά, περιποθήτου ὄντος σογ-
 γάμβρου τοῦ αἰοιδίμου βασιλέως, κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Δούκα, ἐν ᾧ
 μετὰ τῶν ἄλλων περιωρίζετο τὰ χωραφιαῖα τόπια, τὰ τε νομαδιαῖα
 καὶ ὑπεργὰ τὰ πλησίον καὶ γύρωθεν τῶν Παλατιῶν, ὧν ἡ καταγραφὴ
 ἔχει οὕτως· ἄρχεται ἀπὸ τῆς παλαιᾶς ὁδοῦ τῆς ἀπὸ τοῦ Πύργου κατε-
 ρχομένης, κρατεῖ τὸ ἐκεῖσε παρακειμένον ξηροθάκον, τὸ καὶ ὡς
 ἐν σχήματι τάφρου ὄν καὶ πρὸς ἄρκτον ἀποβλέπον, ἐν ᾗ ὁδῷ καὶ
 ἐστήσαμεν στήλην διὰ μαύρης πέτρας ἐχούσης γράμματα ὅμοια, ἥτοι
 ὄρος Λέμβου, ἔχεται τοῦ αὐτοῦ ἀέρος καὶ ἀπέρχεται ἐφ' ἱκανὸν μέ-
 χρι καὶ τῆς βασιλικῆς ὁδοῦ τῆς ἀπὸ τοῦ λιβαδίου τῶν Ἀββάδων
 κατερχομένης, ἐν ᾗ καὶ ἐστήσαμεν στήλην διὰ μαύρης πέτρας τετρα-
 γώνου ἐχούσης γράμματα ὅμοια, ἀριστερὰ μὲν ἕωσα τὰ δίκαια τῶν
 Σμυρναίων, δεξιὰ δὲ τὰ περιοριζόμενα· ἀπὸ ταύτης στρέφεται πρὸς
 ἀνατολὰς, ἔχεται τοῦ αὐτοῦ ἀέρος καὶ τῆς βασιλικῆς ὁδοῦ, ἀριστερὰ
 ἕωσα τὰ δίκαια τῆς ἐν τῇ Σμόρνῃ μονῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ τῆς
 τοῦ Καμελαυκά ἐπιλεγομένης, δεξιὰ τὰ περιοριζόμενα, καὶ ἀπέρχεται
 μέχρι καὶ τοῦ βουακίου τοῦ ἀπὸ τῆς Ἁγίας κατερχομένου καὶ τοῦ
 ἄκρου παρακειμένου πετροβούνου, ἐν ᾧ καὶ ἐν μιᾷ τῶν ἐκεῖσε μεγά-
 λων πετρῶν ῥιζιμαίων ἐνεκολάφασεν καὶ γράμματα ὅμοια· εἶτα ἀπὸ
 ταύτης στρέφεται πρὸς ἀνατολὰς, ἕωσα δεξιὰ μὲν τὰ δίκαια τοῦ Δερ-
 ματᾶ καὶ τοῦ Κολελοῦ, καὶ ἀπέρχεται μέχρι τοῦ βουακίου τοῦ ἀπὸ
 τῆς ἁγίας Ἑλένης κατερχομένου. ἀπὸ τούτου κλίνει πρὸς μεσημβρίαν,
 ἔχεται τοῦ αὐτοῦ ἀέρος, κρατεῖ τὸ εἰρημένον βουάκιον κατ' εὐθείαν
 καὶ ἀπέρχεται μέχρι τῶν χωραφίων τῶν Τραχεινῶν, ἐν ᾧ καὶ στή-

λην ἐστήσαμεν διὰ μαύρης πέτρας ἐχούσης γράμματα ὅμοια. εἶτα
 στρέφεται πρὸς ἄρκτον, κρατεῖ τὸν αὐτὸν ἀέρα ἐπὶ πολὺ, ἐῴσα ἀρι-
 στερά μὲν τὰ δίκαια τῶν Συμωναίων, δεξιὰ τὰ περιοριζόμενα, εἶτα
 ἔχεται τοῦ αὐτοῦ ἀέρος ἐπὶ πολὺ καὶ ἀπέρχεται μέχρι τῶν χωρα-
 φίων τῶν Τραχεινῶν τῶν διαφερόντων τῷ Συμωναίῳ Μάντει, τῶν καὶ
 πλησιαζόντων τῷ ἐκείσε παρακειμένῳ λιβαδίῳ τῷ καὶ λάκκῳ ἰοικότι,
 ἐν ᾧ καὶ στήλη διὰ μαύρης πέτρας ἐχούσης γράμματα ὅμοια· ἀπὸ
 ταύτης ἔχεται τοῦ αὐτοῦ ἀέρος πρὸς δυσμὰς, ὁδεύει ἐφ' ἰκανὸν, κρα-
 τεῖ τὴν παλαιὰν ὁδὸν καὶ ἀπέρχεται μέχρι καὶ τοῦ ἄκρου τοῦ Ξη-
 ροτροχάλου καὶ τῆς ἐκείσε παρακειμένης τάφρου, ἐὰν ἀριστερά τὰ
 δίκαια τοῦ Μάντη, δεξιὰ τὰ περιοριζόμενα· εἶτα γαμματίζει πρὸς
 ἄρκτον, ἔχεται τοῦ αὐτοῦ ἀέρος πρὸς δυσμὰς καὶ ἀπέρχεται μέχρι
 τῆς παλαιᾶς ὁδοῦ τῆς εἰς τὸν Πόργον ἀπερχομένης, ἐν ᾧ καὶ στήλη
 μαρμαρίνη πλατεία ἔχουσα γράμματα ὅμοια· ἀπὸ ταύτης καὶ αὐθις
 στρέφεται πρὸς δυσμὰς, ἔχεται τοῦ αὐτοῦ ἀέρος καὶ τῆς παλαιᾶς
 ὁδοῦ καὶ καταντᾷ, ἐνθα ἤρξατο. ὁ γοῦν περιορισμὸς τῶν ὑπέργων
 καὶ νομαδικῶν τόπων τῆς μονῆς οὕτω διαλαμβάνετο, καὶ ἐν μὲν τοῖς
 ἄλλοις οὐδεμίαν εἶχε τὴν ἀμφισβήτησιν, ἐν ᾧ καὶ διαλαμβάνει. εἶτα
 στρέφεται πρὸς ἄρκτον, κρατεῖ τὸν αὐτὸν ἀέρα ἐπὶ πολὺ καὶ ἀπέρ-
 χεται μέχρι καὶ τῶν δικαίων τῶν χωραφίων τῶν διαφερόντων τῷ
 Συμωναίῳ Μάντει καὶ ἐξῆς ἕως τοῦ Ξηροτροχάλου, ὅτε ὀλίγη τοῦ-
 τοις ἡ ἀμφιβολία καθίστατο, καὶ τὰ γνωρίσματα ἦν ἑκάτερος διαρ-
 μηνεύων τῶν τόπων ἄλλως καὶ οὐ κατὰ μίαν φωνήν· ἡμεῖς δ' αἰτη-
 σάμενοι ἄνδρας εἰς μαρτυρίαν, μηδενὶ τούτων ὑποκειμένους καὶ φιλα-
 λήθεις καὶ τῶν τόπων εἰδήμονας, παρέστησαν ἡμῖν καὶ ἀμφοτέρω
 τὰ μέρη ἄνδρα περίπου τὰ ὀγδοήκοντα καὶ πρὸς ἑλληλακότα, κλήσις
 δὲ αὐτῷ Μιχαήλ, τὸ δ' ἐπίκλην Βαρύχειρ, ὡς ἂν δὲ τούτοις λυθῆι
 καὶ ἡ διένεξις καὶ εἰρηναία εἴη κατάστασις εἰς τὸ ἔμπροσθεν· ἠκού-
 σαμεν γὰρ καὶ τῆς τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας διαπρυσίου κήρυκος, Παύλου
 λέγων τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς, ὡς πέρας πάσης ἀντιλογίας εἰς βε-
 βαίωσιν ὁ ὄρκος, ἀνά χεῖρας λαβεῖν αὐτὸν τὸν τοῦ κυρίου σταυρὸν
 αὐτῷ προετρέψαμεν καὶ οὕτως φανεροῦν ἡμῖν αὐτὸν τὰ γνωρίσματα,
 ἃ τῷ παλαιῷ, ὡς ἔφημεν, διαλαμβάνετο δικαιώματι· ἐδείξεν οὖν ἡμῖν
 αὐτὸς τὰ γνωρίσματα, ἐπεὶ τῷ μακρῷ χρόνῳ αἱ στήλαι τοῦ τόπου
 ἐξεβλήθησαν, καὶ νέας ἡμεῖς ἐτάξαμεν τεθῆναι στήλας, ὡς ἐντεῦθεν

γινώσκεισθαι τα τοῦ Μάντη χωραφιαία καὶ νομαδιαία τόπια, ὧν ἔστι δεσπότης ὁ Κομνηνὸς κύρις Μιχαὴλ ὁ Βραβᾶς, προικόμεν ἔχων αὐτὰ καὶ τούτοις καὶ προστάγματα καὶ χρυσόβουλλα προσκονητὰ καὶ τούτων εἶναι δεσπότην αὐτῶν, γινώσκεισθαι δ' αὖθις καὶ τὰ χωραφιαία καὶ νομαδιαία τόπια τῆς μονῆς τοῦς κατ' αὐτὴν μοναχοὺς, ἐφ' οἷς ὡσαύτως καὶ παλαιὰ καὶ νέα βασιλικά προστάγματα καὶ χρυσόβουλλα καὶ ἀπογραφικὰ ἔχουσι δικαιώματα καὶ τούτων εἶναι τὴν μονὴν δεσπότην γινώσκεισθαι εἶναι δὲ δεῖν διακρίνομεν τὴν πλησιάζουσαν ἀμφοτέρους νομαδιαίαν γῆν, ὡς νῦν εὕρισκομένων καὶ τὸ ἔξῃς, ὡς ἐντεῦθεν ἔχειν τὴν νομὴν ἐν αὐτοῖς καὶ ἀμφοτέρων τὰ ζῆα καὶ μηδένα τούτων ἐπ' ἀδείας ἔχειν καλλιεργῆσαι καὶ ὑπεργῶσαι τὴν εὕρισκομένην ἀρτίως νομαδιαίαν γῆν, ἣν θάτερος θατέρῳ πλησιάζει, ἀλλ' εἴπερ τις βία τινὶ τούτων γένηται καὶ χρήσις ὑπεργῶσαι γῆν ἀπὸ τῆς νῦν εὕρισκομένης νομαδιαίας καὶ χωραφιαίας ἐργάσασθαι ἐξ ἄλλου μέρους, ἔθεν θατέρῳ οὐ προσεγγίζει, ἐκείθεν ἔσται ἀδεία ὑπεργῶσαι καὶ οὕτως ἔσται τούτοις τὸ ἀνευλόγητον· τάττομεν δὲ καὶ τοὺς κατ' ἔχθραν γενομένους χάνδακας παρὰ θατέρων τῶν μερῶν καταλυθῆναι καὶ ἀνέτους εἶναι ὡς τὸ πρότερον διὰ τῆς εἰρήνης καλὸν, ἧς οὐδὲν βέλτιον, οὐδὲ θεῶ εὐάρεστον πέφυκεν. εἶναι δὲ ἄνετον κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ χειμῶνος καὶ τὸ παρακείμενον τόπιον ἀμφοτέροις, ἐν ᾧ σαμάκιον γίνεται, καὶ εισέρχεσθαι ἐν αὐτῷ τὰ τῶν ἀμφοτέρων ζῆα καὶ νέμεσθαι αὐτό, ἐν δὲ τῷ καιρῷ τοῦ ἔαρος, ὅτε ὁ χόρτος ἀναβλαστήσει, παρ' ἀμφοτέρων φυλάττεσθαι καὶ μὴ παραχωρεῖν εισέρχεσθαι ζῆα ἐν αὐτῷ καὶ ἔχειν ἀμφοτέρους εἰς χρῆσιν τὸν ἐκεῖσε γενόμενον χόρτον. οὕτω τοίνον ἀμφότερα τὰ μέρη τὴν ἡμετέραν διάγνωσιν ἀποδεξάμενα καὶ ἐγγράφως, ὡς ἠτήσαντο, ἐξαθέμεθα, διττὰ ποιήσαντες γράμματα κατὰ πάντα ἰσάζοντα, ἐκάστῳ τούτων δεδώκαμεν ἕκαστον. μ η ν ι ν ο ε μ β ρ ι φ ι ν δ. ε β δ ο μ η ς †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν ἀθρόεντου καὶ βασιλέως, κριτῆς τοῦ θεοφρουρήτου φορσάτου, σεβαστοῦ Κωνσταντίνου ὁ Χειλάς †.

Ἡ καταρχὴ τῶν χαρτῶν δικαιωμάτων τῶν Μήλων καὶ τῆς Βάρης χάριν τῶν ἐν αὐτοῖς πραγμάτων †.

CIII. Sine anno, mense augusto, ind. VII.

Imperator describi iubet ascriptionis vicī Melorum et agros monasterii.

† Πρόσταγμα διοριζόμενον τῷ δουκί τῶν Θρακησιῶν τῷ Λάσκαρι κυρῷ Κωνσταντίνῳ, ἵνα τηρήσῃ ταῦτα ἀπογραφικῶς καὶ ἀποκαταστήσῃ καὶ παραδώσῃ †.

† Οἰκίε τῆ βασιλείᾳ μου, δοῦξ τοῦ θέματος τῶν Θρακησιῶν, κύρ Κωνσταντίνε Λάσκαρι. ἡ βασιλεία μου διορίζεται σοι, ὡς ἂν ἀπέλθῃς εἰς τὸ χωρίον τὰ Μῆλα τὸ ὑπὸ τὴν σεβασμίαν μονὴν τῶν Λέμβων καὶ ἀναθεωρήσῃς τοὺς ἐκείσε προσκαθημένους παροίκους καὶ ἀναγράφῃς τοὺς τοὺς καὶ ἀποκαταστήσῃς ἕκαστον τῶν παροίκων ἢ ζευγαριτικὴν ἢ βοϊδατικὴν κατὰ τὴν ἑκάστου εὐπορίαν καὶ δύναμιν καὶ ἀποκαταστήσῃς αὐτοὺς διδόναι τὸ ἀναλογοῦν τῷ ζευγαράτῳ καὶ τῷ βοϊδάτῳ παροικιῶν τέλος καὶ τὴν δουλείαν αὐτοῦ, καὶ ἵνα διδώσῃ καὶ τὸ οἰκομοδοπαράσπορον, καθὼς καὶ ἐπὶ τοῦ Βλαττεροῦ καὶ ἐπὶ τοῦ προηγουμενεύοντος Γερασίμου τοῦ Ὀψικιάνου καὶ μὴ ἐάσῃς τοὺς χωρίτας ἕνα ἕκαστον ποιεῖν, ὅπερ ἄρα καὶ βούλεται. ἐπεὶ δὲ καὶ Μιχαὴλ ὁ Γουναρόπουλος εἶχε πρῶτην ἀπὸ τῆς γῆς τῶν Μήλων γῆν βοϊδατικῶν τριῶν καὶ ἀπὸ θελήσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ μέρους αὐτοῦ ἀπέλυσεν τὴν μίαν βοϊδατικὴν γῆν καὶ κατεῖχε ταύτην τὸ μέρος τοῦ Βλατεροῦ καὶ μετὰ ταῦτα κατεῖχε ταύτην καὶ τὸ μέρος τῆς μονῆς μέχρι καὶ τῆς σήμερον, νῦν δὲ πειράται ὁ τοιοῦτος Γουναρόπουλος παραδοῦναι ταύτην πρὸς ἕτερον πρόσωπον, διορίζεται σοι ἡ βασιλεία μου, ὡς ἂν εἴπερ θελήσῃ ὁ τοιοῦτος Γουναρόπουλος κατέχειν τὴν τοιαύτην βοϊδατικὴν γῆν, ἵνα ἀποκαταστήσῃς αὐτὸν κατέχειν ταύτην καὶ καταβάλλειν πρὸς τὸ μέρος τῆς μονῆς τὰ ὑπὲρ τοῦ τοιοῦτου βοϊδατικοῦ ἀνήκοντα τούτῳ τελέσματα καὶ λοιπὰ παροικικὰ βάρη· εἰ δ' ἴσως οὐ δύναται κατέχειν ταύτην ὁ Γουναρόπουλος, ἵνα ἀποκαταστήσῃς τὸ μέρος τῆς μονῆς ἀνενοχλήτως κατέχειν τὴν τοιαύτην βοϊδατικὴν γῆν καὶ μὴ παραχωρήσῃς παραδοῦναι αὐτὴν πρὸς τινα συγγενῆ αὐτοῦ. καὶ ποιήσον κατὰ τὸν παρόντα ὅρισμόν

της βασιλείας μου· εἴπερ δὲ μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν καὶ παράδοσιν
της γῆς εὐρήσεις ἐλευθέραν γῆν, ἀποκατάστησον τὸ μέρος τῆς μονῆς,
ἵνα κατέχη αὐτήν †.

† Εἶχε τὸ μὴν ἀβγούστου ἰνδ. ζ' δι' ἐρωθρῶν
γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός †.

CV. 6716.—1208, mense martio, ind. XI.

Nicolaus Gouaropulus Annae, uxori Nicetae Blateri, campos vendit.

† Πρατήροον ἔγγραφον Νικοδήμου μοναχοῦ
τοῦ Γουναροπούλου καὶ τῆς ποτὲ σύμβιου αὐτοῦ
καὶ τοῦ υἱοῦ περὶ τῆς μερίδος τοῦ χωραφίου τοῦ
ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Δημόσιου διακειμένου †.

Σίγμα· Νικοδήμου μοναχοῦ τοῦ Γουναροπούλου, Σανθῆς τῆς
ποτὲ συζύγου αὐτοῦ, Σωτηρίχου τοῦ υἱοῦ αὐτῶν †.

Ἐν ὄνόματι κ. τ. λ. Νικόδημος μοναχός ὁ Γουναρόπουλος καὶ
ἡ ποτὲ σύμβιος αὐτοῦ καὶ Σωτήριχος ὁ υἱός αὐτῶν κ. τ. λ. μετὰ
τὴν τοῦ ἔλου ὕψους ἀνάγνωσιν καὶ διάγνωσιν τὴν παροῦσαν . . . πρά-
σιν . . . ποιούμεν . . . πρὸς σέ, τὴν εὐγενεστάτην κορὰν Ἄναν τὴν
τοῦ ἀποιχομένου κυροῦ Νικήτα τοῦ Βλατεροῦ σύμβιον, καὶ διὰ σοῦ
πρὸς τὸ ὑπὸ σέ ἅπαν μέρος . . . καθὼς δηλωθήσεται. καὶ γὰρ τὴν
γονικόθεν διαφέρουσαν ἡμῖν μερίδα ἐν τοῖς χωραφίοις τοῖς διακειμένοις
ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τῇ ἐπιλεγομένῃ τῷ Δημόσιον, τὰ καὶ ποτὲ καθαρ-
παγέντα παρὰ τῶν Κυκαρισιωτῶν, βουληθέντες ταῦτα ἐκποιήσασθαι
τὴν πράσιν τούτων διεφημίσαμεν, ἔφθασε δὲ ἡ περὶ αὐτῶν φήμη καὶ
εἰς τὰς ἀκοὰς τῆς διαληφθείσης κυρᾶς Ἄνης τῆς Βλατεροῦ, ἠθέλη-
σας αὐτὰ ἐξωνήσασθαι, καὶ λόγων μέσον ἡμῶν γινομένων περὶ τοῦ
τιμήματος τούτων ὕστερον περιεστήσαμεν αὐτὴν ἐκ συμφωνίας τῶν
ἀμφοτέρων εἰς νομίματα . . . εἴκοσι διὰ τραχέων, ἃ δὴ νομίματα καὶ
ἐλάβομεν κ. τ. λ. ἐκχωροῦμέν σοι ἐπιλαβέσθαι αὐτὰ καὶ χρᾶσθαι
κ. τ. λ. τελῶν πρὸς ἡμᾶς ἕκαστον χρόνον χάριν ἐπιτελείας . . . νο-
μίματα τὸ ἤμισο κ. τ. λ. ἐπερωτώμενοι ὁμολογοῦμεν κ. τ. λ. μὴ εἰς
ἀνατροπὴν καὶ μεταμέλειαν ὄλως χωρῆσαι κ. τ. λ. ἀλλὰ πρὸ δίκης
ἀπάσης καὶ δίχα δόσεως λιβέλλου καὶ δικαστικῆς ἀκολουθίας καὶ
παντός ἑτέρου δικαστικοῦ διατάγματος μόνῃ τῇ ἐμφανείᾳ τοῦ παρόν-

τος ἡμῶν ἐγγράφου, ἵνα σοι παρέχωμεν, ἃ ἐλάβομεν, εἰς τὴν τῶν χωραφίων τιμὴν, καὶ ἃς ἔχεις καταβαλέσθαι πάσας ἐξόδους, ἐπὶ τῷ δικλάσιον· τοῦ γὰρ παρόντος ἡμῶν ἐγγράφου ἄρκειν σοι· ὀφείλοντος καὶ ἀντὶ σωματικῆς παραδόσεως καὶ εἰς σχολὴν νομικὴν, λόγῳ δὲ προστίμου ὑποκεισόμεθα πρὸς σὲ ποσότητα νομισμάτων... ἐκ συμφωνίας τῶν ἀμφοτέρων τριακονταξέ... πρὸς δὲ τὸ βασιλικὸν βεστιάριον τὸ τούτων τρίτον, μὴν ἰ. μαρτίη ἰνδ. ια' ἐνώπιον τῶν ὑπογραφομένων μαρτύρων τοῦ, ς φ ι ς †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν ἀθρόεντου καὶ βασιλέως, Κωνσταντῖνος σεβαστὸς ὁ Καλοσιδάς, παρήμην ἐπὶ τῇ παρούσῃ συμφωνίᾳ καὶ ἀσφαλείᾳ, ὡς τὸ ὄφρος δηλοῖ μαρτυρῶν ὑπέγραφα†. Et eadem formula: ὁ εὐτελής ἱερεὺς καὶ κληρικὸς τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης, Λέων ὁ Μουζηθράς, ὁ κληρικὸς καὶ νομικὸς Κωνσταντῖνος ὁ Στρατιώτης †. Θεοφύλακτος ἀναγνώστης καὶ κληρικὸς ὁ Ξανθός, σκευοφάξ Κωνσταντῖνος ὁ Ξανθός ἔγραφα καὶ ὑπέγραφα.

OV. 6703—1194, mense octobri, ind. XIII.

Uxor Constomaris eximitur a tributo pendendo pro agris.

† Τὸ παρὸν ἴσον παρεξεβλήθη ἀπὸ τῶν πάντοτε κρατορικῶν πρωτοτύπων δικαιομάτων, δι' ἃς εἶχον διενέξεις περὶ τῶν χωραφίων τοῦ Γουναροπούλου †.

† Τὴν ἐνέργειαν ποιούμενοι κατὰ τὴν ιε' ἰνδ. τῶν κατὰ τὴν Σμύρνην κτημάτων τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ Παντοκράτορος καὶ εὐρομεν ἐν τῷ προαστείῳ τοῦ Δημοσίου τὴν γονὴν τοῦ Κωνστομάρη ἐκείνου, ἀναγραφομένην ὀβτω ῥητῶς· ἡ γονὴ τοῦ ἀποιχομένου ἐκείνου Κωνστομάρη, θυγάτηρ δὲ τοῦ Γουναροπούλου, εὐρέθη παρ' ἡμῶν νέμεσθαι γῆν πάντοτε ἀτελῶς ἐκ τῆς ἀγίας ἡμῶν μονῆς ἐκ τοῦ προαστείου τοῦ εἰς τὸ Δημόσιον, ὑπὲρ ἧς καὶ ὀφείλει τελεῖν ἀπ' ἀρχῆς τῆς ιβ' ἰνδ. νομίσματα τέσσαρα, ὀφείλει δὲ ἀπολύσαι τὰ παρ' αὐτῆς κατεχόμενα χωράφια τῶν ἐξαιμιματικῶν στάσεων τὰ παρ' ἐμοὶ διαγνωσθέντα ἐκ τῆς στάσεως τοῦ Σπανοῦ καὶ τῆς Κουλαμπλίας καὶ τῶν λοιπῶν· εἰ δ' ἴσως πειράσται καὶ ἔτι κρατεῖν ταῦτα, ὀφείλει ἔχειν ἐπ' ἀδείας ὁ ἐνεργῶν δικαίῳ τῆς μονῆς ἐξεῶσαι αὐτὴν καθόλου ἐκ

τῶν διαφερόντων πάντων τῇ μονῇ τὴν ἑαυτῆς γῆν ἀναφηλάφησαντες εὐρομεν ταύτην μαρτυρηθεῖσαν παρὰ τῶν ἔλων κληρικῶν τῆς Σμύρνης, τῶν καὶ μεθ' ἡμῶν παρουσιασάντων, ἐξ ὧν εἰσιν οὗτοι Βασίλειος ὁ Χρυσοβέργης, ὁ βεστιαρίτης τοῦ βασιλέως τοῦ ἁγίου, κῆρις Γεώργιος, ὁ Κολελὸς Κωνσταντῖνος, Νικόλαος ὁ Βλαττόπουλος, ὁ σακελλάριος κῆρις Μιχαὴλ ὁ Ραπτόπουλος, Νικόλαος, ὁ υἱὸς τοῦ πρωτοπαπᾶ Γεωργίου, καὶ οἱ λοιποὶ, οἵτινες διὰ τὴν πολυγραφίαν εἰσάθησαν, ὡς διαφέρουσαν ταύτην τῇ δηλωθείσῃ γυνῇ καὶ τοῖς παισὶν αὐτῆς καὶ νεμομένην αὐτὴν πλείονας τῶν τεσσαράκοντα χρόνων, καταβάλλουσαν ἐν τοῖς διορυγίσμασιν αὐτῆς νομίματα οὐκ ὀλίγα, καὶ γέγονε πρὸς αὐτὴν ἢ τῶν τεσσάρων νομισμάτων παρὰ τοῦ ἀναγραφῆως ἐπαύξεισι, ἧτις καὶ βαρυνθεῖσα τὸ τοιοῦτον τέλος διὰ τὴν τῆς γῆς ὀλιγότητα, καὶ διὰ τοῦτο προσεθήκαμεν ἐν τῷ πρακτικῷ τῆς μονῆς περὶ αὐτῆς ἐπανάληψιν, ἐκχωρήσαντες αὐτὴν κατὰ τὴν τοιαύτην γῆν ἀπερικλονήτως, καθὼς καὶ τὸ πρότερον κατὰ τὴν παλαιὰν αὐτῆς δεσποτείαν καὶ νομῆν. ἐπὶ τούτῳ γάρ τὴν παροῦσαν ἡμετέραν διάκρισιν πρὸς αὐτὴν καὶ τὸ μέρος αὐτῆς πεποιθήκαμεν. μηνὶ ὀκτωβρίῳ ἰνδ. ιε' τοῦ ς φ γ' ἔτους †.

† Καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ συμφώνου τοῦ Πόθου ὑπὲρ τῶν χωραφίων τῶν ἡμῶν τοῦ δημοσίου ὀφείλει ἐπιτελεῖν ἕκαστον χρόνον νομίματα προτιμώμενα δύο καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ πρακτικοῦ τοῦ Κωνσταντῆ τὰ δίδόμενα παρὰ τοῦ αὐτοῦ βεστιαρίτου . . . τέσσαρα πρὸς τὸν Βλατερόν ὑπὲρ ἐπιτελείας τῶν γονικῶν αὐτοῦ χωραφίων ζευγαρίου διμοιρον †.

OVI. 6716—1207, mense novembri, ind. XI.

Gunaropuli Basilio Blatero campos vendunt.

† Ἔτερον πρατήριον τοῦ Γουναροπούλου Μιχαὴλ ὑπὲρ τῶν χωραφίων τοῦ ποταμοῦ τοῦ Δημοσιάτου †.

Σίγνα· Νικολάου τοῦ Γουναροπούλου, Μιχαὴλ τοῦ Γουναροπούλου καὶ Ἰωάννου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. ε. Μιχαὴλ ὁ Γουναρόπουλος καὶ Ἰωάννης, ὁ τούτου ἀδελφός, ἔτι δὲ Νικόλαος, ὁ τούτων ἐξαδελφός, ὁ υἱὸς τοῦ ἀποιχομένου ἐκείνου Βασιλείου τοῦ Γουναροπούλου κ. τ. ε. τῆν

παροῦσαν κ. τ. ε. πράσιν . . . ποιούμεν . . . πρὸς σέ, τὸν μεγαλο-
δοξότατον οἰκείον, βεστιάριον τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν ἀδθέν-
του καὶ βασιλέως, κῆριν Βασιλείον τὸν Βλατερόν, καὶ διὰ σοῦ πρὸς
τὸ ἔπὸ σέ μέρος ἄπαν κ. τ. ε. καθὼς δηλωθήσεται· καὶ γὰρ τὰ
πέραθεν τοῦ Δημοσιᾶτου ποταμοῦ χωράφια τὰ γονικόθεν ἡμῖν δια-
φέροντα, εἰς ἃ καὶ διάφοροι ἀμφισβητήσεις καὶ μάχαι γέγονασι μετὰ
τοῦ ἁγιωτάτου μητροπολίτου ἐκείνου Σμύρνης, κυροῦ Κωνσταντίνου
τοῦ Παρθένου, τὰ τέταρτα τούτων ἠβουλήθημεν ἐκποιήσασθαι, καὶ
λόγων μέσον ἡμῶν γενομένων περὶ τῆς τούτων τιμῆς, σοῦ τοῦ βηθέν-
τος Βλατεροῦ θελήσαντος ἐξωνήσασθαι ταῦτα, περιστήσαμεν αὐτὴν
ἐκ συγκαταθέσεως τῶν ἀμφοτέρων εἰς νομίματα . . . τεσσαράκοντα, λα-
βόντες μετρητῶς εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν . . ., τὴν παροῦσαν πράσιν
πρὸς σέ ποιούμεθα καὶ περιστάμενοι τῆς τοιαύτης τετάρτης μερίδος
τῶν χωραφίων αὐτῶν διὰ κατοχὴν καὶ νομὴν ἐκχωροῦμέν σοι ἐπιλα-
βέσθαι αὐτῶν καὶ χρᾶσθαι κ. τ. ε. ἐπερωτώμενοι δὲ μᾶλλον παρὰ
σοῦ ὁμολογοῦμεν καὶ ἀσφαλιζόμεθα τοῦ μὴ ἐναλλάξει ἢ ἀθετηῖσαι
ἢ πρὸς τὸν δεφεναίωνα ἀμελήσαι ἐνός καὶ μόνου βήματος ἢ πλεον
τίμημα ἐπιζητήσωμεν διπλασιασμοῦ ἢ αὐτοῦ δὴ τοῦ ὑπερθεματισμοῦ
καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ διπλασίου δικαίου ἢ ἄλλην τινὰ δικαιολογίαν ἐπι-
σύρωμεν ἐπὶ ἀνατροπῇ καὶ ἀθετησί τῆς παρούσης πράσεως ἡμῶν,
μὴ μόνον οὐδὲ μὴ εἰσακουόμεθα, ἀλλὰ πρὸ δίκης ἀπάσης καὶ δίχα
δόσεως λιβέλλου καὶ δικαστικῆς ἀκολουθίας καὶ παντός ἑτέρου δικα-
στικοῦ διατάγματος μόνῃ τῇ ἐμφανείᾳ τοῦ παρόντος ἡμῶν ἐγγράφου,
ἵνα ἐπανέρχονται πρὸς σέ, ἃ ἐλάβομεν νομίματα τὴν τούτων τιμὴν
καὶ ἄς ἐπ' αὐτὰ καταβαλέσθαι ἐξόδους ἐπὶ τὸ διπλάσιον. τοῦ γὰρ
παρόντος ἡμῶν ἐγγράφου ἀρκεῖν σοι ὑψείλοντος καὶ ἀντὶ σωματικῆς
παραδόσεως καὶ εἰς σχολὴν νομικὴν, λόγῳ δὲ προστίμου τὸ ἐκ συμ-
φωνίας καὶ ἐκ κοινῆς ἡμῶν ἀρεσκείας τῶν ἀμφοτέρων νομίματα
. . . λίτρας τρεῖς καὶ πρὸς τὸ βασιλικὸν βεστιάριον τὸ τούτων τρίτον
κ. τ. ε. μηνὶ νοεμβρίῳ ἰνδ. ια'. ἐνώπιον τῶν ὑπογραφόντων
μαρτύρων τοῦ ςφισ' ἔτους †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν ἀδ-
θέντου καὶ βασιλέως, Ἰωάννης ὁ Λαγκιδᾶς, παρῶν
ἐπὶ τῇ παρούσῃ πράσει, ὡς τὸ ὕψος δηλοῖ, μαρτυ-
ρῶν ὑπέγραφα †.

† Ὁ ἀρχιεπίσκοπος ἱερεύς, κληρικός ἐκ eadem formula: ὁ ἱερεύς καὶ κληρικός Κωνσταντῖνος ὁ Χαρτᾶς, ὁ ἱερεύς καὶ κληρικός Μιχαὴλ ὁ Ἀδαμάντης, Θεοφύλακτος ἀναγνώστης καὶ κληρικός ὁ Ξανθός, ὁ ἱερεύς, σκευοφύλαξ καὶ νομικός Σμύρνης Κωνσταντῖνος ὁ Ξανθός . . . γράφας κ. τ. λ.

CVII. 6737—1228, mense decembri, ind..II.

Georgius, metropolitā Smyrnae, controversiam diiudicat ortam inter monasterium et Prinobaritas.

† Σημεῖωμα ἐμμάρτορον τοῦ μητροπολίτου Σμύρνης χάριν τῆς διενέξεως, ἧς εἶχον μετὰ τῶν Πρινοβαριτῶν ὑπὲρ τοῦ χωραφίου τοῦ Σπανοῦ †.

† Μηνί δεκεμβρίῳ ἰνδ. β' ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ἀπὸ χωρίου Πρινοβάρεως εὐλαβεστάτου ἱερέως τοῦ Κομνηνοῦ, τοῦ ἑτέρου ἱερέως, εὐλαβεστάτου τοῦ Βαραζηνοῦ, τοῦ ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ ἐνεργοῦντος πράκτορος Γεωργίου, τῶν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ χωρίου οἰκοδεσποτῶν, Μιχαὴλ τοῦ Πολιτικοῦ, Γεωργίου τοῦ τῆς Παπάδας, Μιχαὴλ τοῦ Γαροῦλη, τοῦ οἰκολόγου Θεοφύλακτου καὶ ἑτέρων †.

† Ἐξ αἰτήσεως τοῦ πανοσιωτάτου καθηγουμένου τῆς σεβασμίας βασιλικῆς μονῆς τῆς ὑπεράγνου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου τῆς ἐκονομαζομένης τῶν Λέμβων, μοναχοῦ κυροῦ Γερασίμου, ἀπεστάλη παρ' ἡμῶν ὁ ἐντιμότατος ἀρχὼν τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτης μητροπόλεως, ἱερεύς καὶ μέγας σακελλάριος, Κωνσταντῖνος ὁ Βαροκάτης, ἐφ' οἷς τηρῆσαι τὴν μέσον τῆς ὑπ' αὐτὸν μονῆς καὶ τῶν Πρινοβαριτῶν διὰ τοῦ χωραφίου τοῦ οὕτω πῶς ἐκονομαζομένου τοῦ Σπανοῦ καὶ μέσον τῶν δικαίων τῶν χωραφίων τῆς Βάρης, τῆς ὑπὸ τὴν βασιλικὴν μονὴν οὐσῆς ὑπόθεσιν, καὶ ἔπει ἐκείσε οὗτος ἐνεδήμησε, προσκαλέσατο τοὺς ἀνωθεν ἱερεῖς καὶ οἰκοδεσπότης, ἀλλὰ καὶ τὸν πράκτορα χωρίου τῆς Πρινοβάρεως καὶ ἀπὸ τοῦ χωρίου Βάρης τῆς ὑπὸ τὴν βασιλικὴν μονὴν οὐσῆς, ὡς δεδήλωται, τὸν τε μοναχὸν Μελέτιον τὸν Χαμοκριτὴν καὶ λοιποὺς οἰκοδεσπότης, οὓς δὴ Χαμοκριτὴς εἶπε μετὰ ἀφορισμοῦ γινώσκειν, ἀρχαίος ὢν, ὅτι ἦν ποτὲ τὸ δηλωθὲν χωρίον ἢ Βάρη τῆς ἐν τῇ πόλει σεβασμίας βασιλικῆς μονῆς τοῦ Παντοκράτορος Σωτήρος Χριστοῦ, καὶ ἀπεστάλη παρὰ τῆς ἀγίας ἐκείνης μονῆς μοναχός εἰς τὸ τηρῆσαι καὶ ἀπογράψασθαι τὰ ὑπὸ τὸ χωρίον Βάρης χωρά-

φια καὶ λοιπὰ ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ αἰθίου βασιλέως, κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Κομνηνοῦ, καὶ εὗρεν ὁ δηλωθεὶς μοναχὸς τὸ τοιοῦτον χωράφιον ἐντὸς ὧν τῶν χωραφίων τῆς Βάρης καὶ παρὰ τῶν ἄνωθεν Πρινοβαριτῶν νεμόμενον βιαίως, μετὰ δὲ πάντων τῶν ὑπὸ τὴν Βάρην ἦν ἀνακαλούμενος καὶ αὐτὸ τὸ ἐπιλεγόμενον χωράφιον τοῦ Σπανοῦ, ὡς δ' οὐδὲν ἴγνυν, εἰσελθὼν ἐν τῇ πόλει ὁ τὴν Βάρην τῷ τότε κρατῶν μοναχὸς ἀναφορὰν ἐποίησατο περὶ πάντων, ἀλλὰ δὴ καὶ περὶ τοῦ τοιοῦτου χωραφίου πρὸς τὸν καθηγούμενον τῆς μονῆς τοῦ Παντοκράτορος, καὶ ὅς πρὸς τὸν βασιλέα τὸν ἅγιον ἀνέδραμε, καὶ ὀρισμὸν ἐπορίσατο πρὸς τὸν ἐνεργοῦντα τότε τὸ δουκάτον τοῦ Θρακηαίρου Κυριακούτζικον, ἀναψηλαφῆσαι καὶ τηρῆσαι τὴν τοῦ χωραφίου ὑπόθεσιν καὶ ἀποκαταστήσαι ἐν αὐτῷ τὸν δικαιοῦμενον, ὡς δὲ ἐνεδήμησε καὶ τοὺς Πρινοβαρίτας εἴλκυσε δεῖξαι, ὅπως κατέχουσι τὸ δηλωθὲν χωράφιον ἢ ἐξ ἀγορασίας ἢ ἐκ παραδόσεως δουκικῆς ἢ ἀπὸ χαριστικῆς ἢ ἄλλως ὡς οἱ κατέχοντές τινα ἀκίνητα, οὐκ ἠδυνήθησαν δεῖξαι ἢ ἐμφανίσει τι δικαίωμα ἐπ' αὐτῷ, ἀλλ' ἢ μόνῃ δυναστικῇ τῷ τρόπῳ καὶ βιαίᾳ χειρὶ ἐκράτησε καὶ ἐζημίωσε τοὺς Πρινοβαρίτας, καὶ ἦν ζητῶν καὶ τὰς συνεισφοράς τοῦ τοιοῦτου χωραφίου, καὶ ἀποσπᾶσας τοῦτο ἀπὸ τῶν Πρινοβαριτῶν κἀκεῖθεν αὐτοὺς ἐκδιώξας ἀποκατέστησε τοῦτο εἰς τὸ δηλωθὲν χωρίον τὴν Βάρην τὴν ὑπὸ τὴν μονὴν τῷ τότε οὔσαν τοῦ Παντοκράτορος, νῦν δὲ οὔσαν ὑπὸ τὴν βασιλικὴν μονὴν τῶν Λέμβων, καὶ ἤμεν ἔκτοτε νεμόμενοι αὐτὸ μέχρι τοῦ νῦν, παρατηρήσαντες δὲ καιρὸν τῆς τοῦ καθηγουμένου ἡμῶν ἀποδημίας (ἦν γὰρ οὗτος ἀποδημῶν διὰ τινὰς ἀναγκαίας καὶ ἀπαραιτήτους τῆς μονῆς δουλείας) δυναστεία χρησάμενοι οἱ Πρινοβαρίται εἰσῆλθον ἀνάρχως μετὰ τοξαρίων καὶ ἀρμάτων ὅτι πολλῶν καὶ κατέσπειραν μετὰ τῶν ὄλων ζευγαρίων τοῦ χωρίου ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τὸ δηλωθὲν χωράφιον. ταῦτ' ἔφησεν ὁ παλαιὸς χαμοκριτὴς ἐνώπιον τῶν Πρινοβαριτῶν, ἦσαν δὲ συμμαρτυροῦντες τούτῳ καὶ οἱ λοιποὶ ἅπαντες Βαρηνοὶ, οἱ δὲ ἄνωθεν Πρινοβαρίται δυσχυρίζοντο πρὸς ταῦτα, ἦσαν δὲ ἅπαντες λέγειν μιᾷ φωνῇ, ὅτι τὸ τοιοῦτον χωράφιον οἶδαμεν πρὸ χρόνων μακρῶν συμπαροῖκος ἡμῶν εἶναι τοῦ ἐπιλεγόμενου Σπανοῦ· ἦν γὰρ ποτε τῆς Πρινοβαρίαι παροίκος ἐπιλεγόμενος Σπανός, ἦν δὲ καὶ τῆς Βάραι τῷ αὐτῷ ὀνόματι παροίκος ἀκούμενος, ὡς δὲ τῆς τοῦ ὀνόματος φήμης μέσον καὶ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ἐπέπεσε καὶ ἦν ὁ λόγος

ὁ περὶ ἀμφοτέρων τῶν Σπανῶν πολλὸς, ἔλυσαν οἱ ἀνωθεν Πρινοβαρίται ἐνώπιον καὶ τοῦ πράκτορος αὐτῶν τὸ ἀμφοιβητούμενον, εἰπόντες ἐκ συνθήματος μιᾶ φωνῇ καὶ γλώσσει πρὸς τὸν πανοσιώτατον καθηγούμενον τῆς δηλωθείσης βασιλικῆς μονῆς, τὸν κύριον Γεράσιμον (ἦν γὰρ καὶ οὗτος ἐκείσε παρρησιαζόμενος ἐπὶ τῇ διαδικασίᾳ τοῦ βηθέντος χωραφίου μετὰ καὶ τῶν μοναχῶν τῆς ὑπ' αὐτὸν μονῆς) ὡς εἶπερ, κῆρ ἡγούμενε, αὐ αὐτὸς πεζεύσων ἰδίαις χερσὶν ἀποσπάσεις τὰς στήλας τοῦ τοιοῦτου χωραφίου, διὰ γνωρίμων γὰρ ἦν λαβράτων γύρωθεν περιοριζόμενον τὸ τοιοῦτον χωράφιον, ἀπολύομεν τοῦτο, καὶ ὁ κρατῶν αὐτὸ ἀδελεῖς ἔσται ἐξ ἡμῶν. ταῦτ' εἶπον καὶ εὐθὺς ὁ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ χωρίου τῆς Πρινοβάρεως οἰκοδεσπότης ὁ Πολιτικὸς λεγόμενος μετακομίσας λισκάριον δέδωκεν εἰς χεῖρας τῷ καθηγούμενῳ οὕτως εἰπὼν· λάβε τοῦτο, καὶ εἰ τὰς στήλας ἀφέλεις, ἀριστάμεθα τοῦ τοιοῦτου χωραφίου. ὁ δὲ λαβὼν ἰδίαις χερσὶν ἀπὸ τοῦ Πολιτικοῦ τὸ λισκάριον καὶ εἰπὼν, ὅτι· ὅλοι τὸ τοιοῦτον βῆμα ἔστέ λέγοντες, εὐθὺς καὶ ὁ Κομνηνὸς ἱερεὺς καὶ οἱ λοιποὶ οἰκοδεσπότες, ὡς ἔφημεν, οἱ Πρινοβαρίται καὶ αὐτὸς ὁ πράκτωρ αὐτῶν εἶπον στοιχεῖν τῇ τοιαύτῃ φωνῇ· ὁ δὲ καθηγούμενος παρουσίᾳ πάντων ἀνέσπασε τρεῖς στήλας τοῦ τοιοῦτου χωραφίου, ὡς δεδήλωται. εἰς παράστασιν οὖν τῆς τοιαύτης πράξεως καὶ ἀποσόβησιν καὶ ἐκδίωξιν τῶν Πρινοβαριτῶν ἀπὸ τοῦ δηλωθέντος χωραφίου καὶ δικαίωσιν καὶ ἀποκατάστασιν τῆς μονῆς ἢ παροῦσα παρ' ἡμῶν ἐγεγόνει σημείωσις. μηνί καὶ ἰνδ. τοῖς προγεγραμμένοις τοῦ ςψλζ' ἔτους †.

† Ὁ μητροπολίτης Σμύρνης Γεώργιος †.

OVIII. 6740—1225, mense augusto, ind. V.

Monachus Nicander Gunaropulus Basilio Blatero campos vendit.

† Τὸ πρατήριον ἔγγραφον τοῦ μοναχοῦ Νικάνδρου τοῦ Γουναροπούλου χάριν τῶν πέραν τοῦ Δημοσιᾶτου ποταμοῦ χωραφίων †.

Σίγνον Νικάνδρου μοναχοῦ τοῦ Γουναροπούλου.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. ε. Νικάνδρος μοναχὸς ὁ Γουναρόπουλος κ. τ. ε. ὁμολογῶ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ τῶν πανσεβάστων οικειοτάτων τῷ κραταυῖ καὶ ἀγίῳ ἡμῶν αὐθέντῃ καὶ βασιλεῖ Σμυρναίων ἀρχέν-

των, τοῦ τε Φαγομόδη κυροῦ Κωνσταντίνου, τοῦ καστροφύλακος κυροῦ Θεοφύλακτου τοῦ Βραχιονίτου, τοῦ κυροῦ Ἰσαακίου τοῦ Λεβουνη, τῶν βασιλικῶν βεστιάριων, τοῦ Καπνοῦ κυροῦ Ἀλεξίου, τοῦ Καδιανοῦ κυροῦ Νικήτα, τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, κυροῦ Μιχαήλ, ὅτι τὰ χωράφια τοῦ Δημοσιάτου ποταμοῦ, ἅτινα κατεκράτησεν ὁ μακαρίτης μητροπολίτης Σμύρνης, ὁ Παρθένης κῆρις Κωνσταντίνος, τὴν ὄλην μου μερίδα ἐξ ἀκεραίου, καλῆ τῆ πίστει καὶ χωρὶς τινος βίας ἢ ὑποθέσεως οἰασθήτινος διέπρασα πρὸς τὸν ἀποιχόμενον ἐκείνον κῆριν Βασίλειον τὸν Βλατερὸν, καὶ τὸ πρατήριον ἔγγραφον τὸ γεγονὸς παρ' ἐμοῦ τε καὶ τοῦ μέρους μου πρὸς τὸν διάληφθέντα Βλατερὸν ἐκείνον κῆριν Βασίλειον, προτροπῇ ἡμετέρα γραφέν παρὰ τοῦ χρηματίσαντος ἀρχιερέως Σωσάνδρων, κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ Ξανθοῦ, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ δηλούμενα εἴκοσι . . . σῶα καὶ ἀνελλιπῆ ἔλαβον ἀπὸ τοῦ Βλατεροῦ καὶ τοῦ μέρους ἐκείνου καὶ ὡς ἀθέντης καὶ κληρονόμος καὶ μὴ ἔχειν οἰωθήτινι προσώπῳ ἀναγκαῖον εἰς τὰ τοιαῦτα χωράφια, οὕτω διέπρασα ταῦτα. καὶ ἠθέλησε καὶ ἔτι ὁ γαμβρὸς τοῦ Βλατεροῦ ἐκείνου, ὁ Ραβδοκανάκης κῆρις Ἰωάννης, καὶ ἔτι δήλη γενέσθαι παρ' ἡμῶν ἢ τῶν χωραφίων ὁμολογία, ἣν καὶ ποιήσας καθαρὰν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐπιδέδωκα. πρὸς ἐπὶ τούτοις ὁμολογῶ, ὅτι καὶ οἱ ἐξάδελφοί μου οἱ Γουναρόπουλοι, ὁ Μιχαήλ καὶ ὁ Ἰωάννης, ἤκουον ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν μετὰ τὸ διαπράσαι ἐμὲ τὰ τοιαῦτα χωράφια πρὸς τὸν Βλατερὸν, ὅτι ἤδη καὶ ἡμεῖς μέλλομεν διαπράσαι ταῦτα πρὸς τὸ τοιοῦτον πρόσωπον, καὶ εἰς δῆλωσιν τῆς τοιαύτης ὁμολογίας τὴν παροῦσαν μαρτυρίαν ἐξεθέμεθα. μηνὶ ἀβγοῦστῳ ἰνδ. ε' τοῦ ς φ μ' ἔτους ἐνώπιον τῶν ὑπογραφόντων μαρτύρων †.

† Ὁ μέγας οἰκονόμος τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης, Λέων ὁ Ἀργυρὸς, παρὼν ἐπὶ τῇ παρούσῃ ὁμολογίᾳ μαρτυρῶν ὑπέγραφα †. Et eadem formula: ὁ ἱερεὺς, νομικὸς καὶ πρωτονοτάριος, Θεόδωρος ὁ Ἀστραγαλῖνος, ὁ ἱερεὺς καὶ κληρικὸς Λέων ὁ Σχορτζίδης, ὁ γραφεὺς τοῦ βρῦου ταπεινὸς διάκονος ὁ Καλοσινηρὸς Νικήτας ὁ καὶ σημειούμενος δικαίῳ τοῦ παναγιωτάτου ἀθέντου καὶ δεσπότου μου, τοῦ πανοσφρατίμου ἀρχιεπισκόπου Σμύρνης, κυροῦ Γεωργίου κ. τ. ε.

OIX. 6733—1225, mense martio, ind. XIII.

Eudocia Gouναροπούλα monasterio campum vendit.

† Τὸ πρατήριον ἔγγραφον Εὐδοκίας τῆς συμβίου ἐκείνου τοῦ Γουναροπούλου καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς καὶ τῆς θυγατρὸς καὶ τῆς συμβίου τοῦ Γουναροπούλου ἐκείνου Μιχαὴλ χάριν τοῦ χωραφίου τοῦ ἐν τῇ τοκοθεσίᾳ διακειμένου τοῦ Λιλίδη †.

Σίγνα Εὐδοκίας, τῆς συμβίου ἐκείνου τοῦ Γουναροπούλου, Μιχαὴλ, τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, Εἰρήνης, τῆς θυγατρὸς αὐτῆς, Μαρίας, τῆς συμβίου ἐκείνου Μιχαὴλ τοῦ Γουναροπούλου.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. ε. οἱ ἄνωθεν . . . τὴν παρεῖσαν κ. τ. ε. πράσιν κ. τ. ε. ποιῶμεν . . . πρὸς σέ, τὸν πανοσιώτατον καθηγούμενον τῆς σεβασμίας βασιλικῆς μονῆς τῆς ὑπεράγνου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου τῆς Δεσποινῆς, κύριον Γεράσιμον τὸν Ὀφικίανον κ. τ. ε. καθὼς δηλωθήσεται· καὶ γὰρ τὸ χωράφιον ἡμῶν τὸ ἐν καὶ διακείμενον ἐν τῇ τοκοθεσίᾳ τῇ ἐπιλεγομένῃ τοῦ Μιλίδη τὸ καὶ πλησίον τῶν ἀμπέλων Θεοδώρου τοῦ Μεγαλωνᾶ ὡσεὶ μοδίων τεσσάρων μετὰ πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτοῦ βουληθέντες ἐκποιήσασθαι κ. τ. ε. καὶ λόγων . . . γενομένων περὶ τοῦ τιμήματος αὐτοῦ ὕστερον περιεστήσαμεν . . . ὑπέρπυρα τέσσαρα, καὶ λαβόντες κ. τ. ε. ἐχωροῦμέν σοι ἐπιλαβέσθαι αὐτοῦ κ. τ. ε. ἐπερωτώμενοι ὁμολογοῦμεν . . . τοῦ μὴ εἰς ἀνατροπὴν . . . χωρηθῶμεν . . . ἀλλὰ πρὸ δίκης ἀπάσης κ. τ. ε. ἵνα ἐπανέρχωνται τὰ τοιαῦτα ὑπέρπυρα, τὸ τίμημα τοῦ τοιοῦτου χωραφίου, καὶ δεῖ εἶχει καταβαλέσθαι ἐπ' αὐτῷ ἐξόδους ἐπὶ τὸ διπλάσιον κ. τ. ε. λόγῳ δὲ προστίμου παρασχέιν ὑφείλομεν πρὸς σέ καὶ ἅπαν τὸ μέρος τῆς μονῆς τὸ τοιοῦτον τίμημα καὶ πρὸς τὸ βασιλικὸν βεστιάριον ὑπέρπυρα τριάκοντα καὶ εἴς κ. τ. ε. μηνὲ μαρτίῳ ἰνδ. η' τοῦ ς φ λ γ'. ὑφείλει δὲ τελεῖν ἡ μονὴ πρὸς ἡμᾶς κατ' ἔτος ὑπὲρ ἐπιτελείας νομίσματα . . . δ' †.

Σίγνα μαρτύρων· Στεφάνου τοῦ Τζουκαλά, Ἰωάννου τοῦ Βλατεροῦ, Σέγου τοῦ Λεγά, Θεοδώρου τοῦ Μεγαλωνᾶ.

† Θεόδωρος, ἱερεὺς καὶ νομικὸς τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης κατ' ἐνορίας Μαυταίας, ὁ

Κάλλιστος παρῶν καὶ αὐτὸς καὶ μαρτυρῶν γράφας
ὕπεγραφα †.

OX. 6744—1236, mense aprili, ind. IX.

Ioannes Rhaddocanaces monasterio campum vendit.

† Τὸ πρατήριον ἐγγραφον τοῦ Ῥαβδοκανάκη,
τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ τῆς πενθερᾶς χάριν τῶν
χωραφίων τῶν ὄντων εἰς τὸ Δημόσιον †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταίου καὶ ἁγίου ἡμῶν ἀ-
θέντου καὶ βασιλέως Ἰωάννης ὁ Ῥαβδοκανάκης
οἰκείᾳ χειρὶ προέταξα †.

Σίγα Ἄννης τῆς συζύγου αὐτοῦ καὶ Μαρίας τῆς πενθερᾶς
αὐτοῦ.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. ε. ὁ δοῦλος τοῦ κραταίου καὶ ἁγίου ἡμῶν
αὐθέντου καὶ βασιλέως, Ἰωάννης ὁ Ῥαβδοκανάκης, καὶ Ἄννα ἡ γνη-
οῖα σύζυγος τοῦτου, ὁ μὲν οἰκειοχείρως προέταξας, ἡ δὲ αὐτοχείρως
τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν ἐγχαράξασα τὴν παροῦσαν συμβί-
βασιν τῶν κάτωθεν δηλωθησομένων χωραφίων . . . ποιούμεν . . .
πρὸς σέ, τὸν πανοσιώτατον καθηγούμενον τῆς σεβασμίας βασιλικῆς
μονῆς τῆς ὑπεράγνου ἡμῶν θεομήτορος τῆς Λεμβιωτίσσης, κῆριν
Παῦλον κ. τ. ε. καὶ γὰρ τὰ χωράφια τὰ ὄντα καὶ διακείμενα ἐν τῇ
τοποθεσίᾳ τοῦ Δημοσίου καὶ ἀπὸ προικὸς περιελθόντα ἡμῖν τοῖς
ὁμοζύγοις ἐξ ἀγορᾶς περιελθόντα τοῖς αὐθέντας καὶ γονεῖς ἡμῶν,
ἐμοῦ δὲ τοῦ Ῥαβδοκανάκη πενθεροῦ, ἤγουν ἀπὸ τῶν Γουναροπούλων,
καθὼς τὰ τῶν τοιοῦτων χωραφίων πρατήρια ἐγγραφα πλατοκώτερον
παρίστησι τὰ τούτων γνωρίσματα καὶ τὸν πλησιασμὸν αὐτῶν, εἶχο-
μεν δὲ αὐτὰ ἡμεῖς οἱ ὁμόζυγοι ἀπερικόπως καὶ ἐνεμόμεθα ὡς δε-
σπότηαι αὐτῶν, ὅτι δὲ ὁ κραταῖος καὶ ἅγιος ἡμῶν αὐθέντης καὶ βα-
σιλεὺς ἐδώρησατο τὸ χωρίον τὴν Βάρην τῇ παρὰ τῆς κραταίας καὶ
ἁγίας βασιλείας αὐτοῦ ἐκ νέου ἀνεγερθείσῃ εἰρημένῃ μονῇ τῶν
Λέμβων καὶ κατεκράτησας αὐτὴν, ὁ πανοσιώτατος καθηγούμενος, κῆρ
Παῦλος, ὡς δικαιολογούμενος παρὰ πάντα δίκαιον λόγον, κατακρα-
τοῦμεν ἡμεῖς οἱ ὁμόζυγοι τὰ τοιαῦτα χωράφια, καὶ ὅτι οὐδὲ οἱ αὐ-
θένται καὶ γονεῖς ἡμῶν ἐξωνήσαντο αὐτὰ ἀπὸ τῶν Γουναροπούλων

ἐκείνων, ἀλλὰ βιαίῃ χειρὶ κατεκράτησαν τῶν τοιούτων χωραφίων καὶ ἀδίκως ἐπρὸς κίσθησαν ἡμῖν, καὶ ἤλθομεν περὶ τούτων εἰς διαφόρους δικαιολογίας καὶ κρίσεις καὶ προσκυνητὰ προστάγματα διάφορα ἐπορισάμεθα περὶ τῶν τοιούτων χωραφίων καὶ ἀποκατάστασιν τοῦ τότε διέποντος τὴν δουκικὴν ἀρχὴν τοῦ θέματος τοῦ Θρακησίων, κυροῦ Ἰωάννου Δούκα τοῦ Κουρτίκη, καὶ ἕτερα δικαιώματα οὐκ ὀλίγα, καὶ αὐτὰ τὰ πρατήρια ἔγραφα ἐνεμάρνισα, καὶ εἶχομεν καὶ εἰς τὸ εἶξῃ ἀμφοτέρωθεν καθεκάστην ὀχλήσεις καὶ κρίσεις καὶ μάχας, εἰς περιαιρέσειν οὐδὲν παντός σκανδάλου συνηρέσθημεν μετὰ σοῦ, τοῦ εἰρημένου καθηγουμένου, καὶ τῶν ὑπὸ σὲ μοναχῶν, καὶ ἐνεχειρίσαμεν τῇ τῇ ἀγιότητι καὶ τὰ προσκυνητὰ προστάγματα καὶ τὴν δουκικὴν ἀποκατάστασιν καὶ αὐτὰ τὰ πρατήρια ἔγραφα καὶ ἀπλῶς, εἴ τι δίκαιον εἶχομεν ἐπὶ τοῖς τοιούτοις χωραφίοις, καὶ συμφωνοῦμεν καὶ ἀσφαλίζόμεθα διὰ τοῦ παρόντος ἡμῶν συμβιβαστικοῦ ἐγγράφου τοῦ ἔχειν τὰ τοιαῦτα χωράφια ἢ ῥηθείσα ἀγία μονή, μέχρις ἂν τὸ περίγειον συνίσταται καὶ ὁ ἥλιος τὸ πᾶν ἐφορᾷ· καὶ εἰάν ποτε τῶν καιρῶν εὐρεθῶμεν ἢ ἡμεῖς οἱ ὁμόλογοι ἢ ἕτερός τις ἀπὸ τῶν κληρονόμων ἡμῶν καὶ διαδόχων ὀχλησῶν τινα ἐπάξει τῇ εἰρημένῃ μονῇ ἕνεκα τῶν τοιούτων χωραφίων ἢ οἰανδήποτε ὀχλησῶν ἢ δικαίωμα ἐμφανίσῃ ἢ ἴσον ἢ κύριον, ἵνα ἔχη τὸ ἀπρακτὸν καὶ ἀβέβαιον, πρὸς ἐπὶ τοῦτοις καὶ δόσεως προστίμου ὑποκείμενοι ὑπέρπυρα λίτραν μίαν, διὰ τὸ καθαρῶς διελύθημεν καὶ συνεβιάσθημεν καὶ ἐλάβομεν καὶ ἀπὸ τῶν χειρῶν σοῦ, τοῦ πανοσιωτάτου καθηγουμένου, ὑπέρπυρα ἐξάγια πέντε, διὰ τὸ καὶ ἐνώπιον τοῦ περιποθέτου ἀδελφοῦ τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν ἀδθέντου καὶ βασιλέως, πανευγενεστάτου Κομνηνοῦ κυροῦ Δημητρίου τοῦ Τορνίκη, κριθῆναι ἡμᾶς μετὰ τε τοῦ προδηλωθέντος καθηγουμένου καὶ πάντων τῶν τῆς μονῆς μοναχῶν, ἢ ἵνα ἐπομόσῃ τὸ μέρος τοῦ Βλατεροῦ ἢ τὸ μέρος τῆς μονῆς περὶ τῶν τοιούτων χωραφίων, καὶ διὰ τὸ μὴ τελεσθῆναι τὸν ὄρκον ἀπὸ τινος τῶν μερῶν συνηρέσθημεν καλοθελῶς καὶ ἐλάβομεν ἀπὸ τοῦ μέρος τῆς μονῆς τὰ πέντε ὑπέρπυρα, καὶ ἔξει ἀπὸ τοῦ νῦν κατὰ νομὴν τῷ μέρει τῆς μονῆς εἰς τὰ τοιαῦτα χωράφια ἀδειαν ποιεῖν ἐπ' αὐτοῖς τὸ βουληθέν. μηνὶ ἀπριλλίῳ ἰνδ. θ' ἔτους 5 φ μ δ' ι'.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν ἀδθέντου καὶ βασιλέως, προκαθήμενος Σύμβουλος Ἰω-

άννης σεβαστός ὁ Ἄλωπος †, † Ὁ δούλος τοῦ κρα-
ταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν ἀθέντου καὶ βασιλέως,
Σωτήριχος ὁ Πόθος μαρτυρῶν ὑπέγραφα †.

Σίγνα μαρτύρων Νικολάου τοῦ Βαρουπάτου τοῦ καὶ Βλατεροῦ
καὶ Μοσχάτου, τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

† Ὁ σκευοφύλαξ τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης, Γεώργιος
ὁ Καλοειδᾶς, παρὼν ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ συμβιβάσει μαρτυρῶν ὑπέγραφα †.
Et eadem formula: ὁ ἱερεὺς καὶ πρωτεύδικος Λέων ὁ Σκορτζίδης, ὁ
ἀρχιεὺς ἐν διακόνους μέγας οἰκονόμος ὁ Καλοινάρης Νικῆτας μαρ-
τυρῶν γράφας ὑπέγραφα.

CXI. Sine anno, mense augusto, ind. V.

Imperator monasterio confirmat donationem vici Baras.

† Δωρεαστικὸν πρόσταγμα ἀποδιῶκον τοὺς
Βλατεροὺς ἀπὸ τῆς περιοχῆς τῆς Βάρης †.

† Ἐφθάσε μὲν ἡ βασιλεία μου δωρήσασθαι τῇ σεβασμίᾳ μονῇ
τῶν Λέμβων τὸ κατὰ τὴν Σμύρνην διακείμενον χωρίον τὴν Βάρην
ἦτοι τὰ Μῆλα μετὰ πάσης τῆς περιοχῆς καὶ διακρατήσεως τοῦτου,
ἀποσπάσασα τοῦτο ἀπὸ τῆς χειρὸς τοῦ Βλατεροῦ ἐκείνου, ὡς ἀπὸ
τῶν δικαίων ὃν τῆς σεβασμίας ποτὲ μονῆς τοῦ Παντοκράτορος, καὶ
προσκυρῶσασα τῇ ῥηθείᾳ τῶν Λέμβων μονῇ εἰς κατοχὴν ἀναφαί-
ρετον. ἐπεὶ δὲ ὑπεμνήσθη τῇ βασιλείᾳ μου, ὡς ἡ γυνὴ τοῦ Βλατεροῦ
ἐκείνου καὶ πάλιν δι' ὕχλου γίνεται τῇ μονῇ, πειρωμένη ἀποσπάσαι
ἀπὸ τῶν συνόρων τοῦ τοιούτου χωρίου γῆν, ἣν ἀνακαλεῖται ὡς ἐξ
ἀγορασίας περιελθοῦσαν αὐτῇ ἀπὸ τῶν τῆς Βάρης παροίκων, καὶ
ταῦτα μηδεμίαν σχοῦσα μετοχὴν ἐπὶ τῷ τοιούτῳ χωρίῳ, ἀφ'
δοῦ ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς τοῦτο ἀπεσπάσθη καὶ τῇ σεβασμίᾳ τῶν
Λέμβων προσεκυρώθη μονῇ, ἡ βασιλεία μου τὸ πάντῃ ἀνενόχλητον
καὶ ἀπερίσπαστον περιποιουμένη τοῖς μοναχοῖς, μὴ βουλομένη δὲ καὶ
ἀπὸ τοῦ περιόρου τοῦ τοιούτου χωρίου ὅπως ἀποσπασθῆναι τι παρ'
οἰουδήτινος ἢ παρ' αὐτοῦ τοῦ Βλατεροῦ διὰ τὸ ἄπαξ ἀφιέρωθῆναι
τοῦτο τῷ θεῷ, διορίζεται διὰ τῆς παρουσίας προσταξέως, κατέχεσθαι
τοῦτο ἀνακρωτηριάστως πάντῃ καὶ ἀκολοβῶτως παρὰ τοῦ μέρους τῆς
ῥηθείσης τῶν Λέμβων σεβασμίας μονῆς, καθὼς κατεῖχετο τοῦτο

ποτα καὶ παρὰ τοῦ μέρους τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ Παντοκράτορος, καὶ μετὰ παντός τοῦ περιόρου αὐτοῦ καὶ κατὰ τὰς περιλήψεις τοῦ προτόντος τῆ σεβασμίας μονῆ τῶν Λέμβων χρυσοβούλλου λόγου τῆς βασιλείας μου, τοῦ μέρους τῆς ῥηθείσης γυναικὸς τοῦ Βλαττέροῦ ἦτοι τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ τοῦ Ραβδοκανάκη, μακρὰν ὄψειλοντος ἐκδιωχθῆναι ἀπὸ τῶν συνόρων τοῦ τοιοῦτου χωρίου καὶ μὴ δι' ὄχλου γίνεσθαι τῆ μονῆ χάριν τῶν παρ' αὐτοῦ ἀνακαλουμένων χωραφίων ἀπὸ τοῦ περιόρου αὐτοῦ ὡς καὶ παντός ἑτέρου προσώπου πειρωμένου ἀποσπάσαι τι ἐκ τῆς ῥηθείσης μονῆς τῆ ἐμφανείᾳ καὶ μόνῃ τῆς παροῦσης προσταξέως τῆς βασιλείας μου, ἧτις ἐγεγόντι καὶ ἐπεδόθη τῆ μονῆ εἰς ἀσφάλειαν καὶ παντελῆ ἀνενοχλησίαν αὐτῆς †.

† Εἶχε τὸ μὲν ἀπόστοφ ἰνδ. ε' δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρὸς †.

CXII. 6748—1240, mensis aprilii, ind. XIII.

Maria, uxor Michaëlis Gunaropuli, monasterio campum vendit.

† Τὸ πρατήριον ἔγγραφον τῆς συμβίου τοῦ Γουναροπούλου ἐκείνου Μιχαήλ καὶ τῶν παίδων αὐτῶν χάριν τοῦ χωραφίου τοῦ Ρουμπάκου †.

Σίγνα· Μαρίας τῆς συμβίου τοῦ Γουναροπούλου Μιχαήλ, Γεωργίου τοῦ Γουναροπούλου, Εἰρήνης τῆς συμβίου αὐτοῦ †. Γεώργιος ἀναγνώστης, ὁ υἱὸς τοῦ Γουναροπούλου, οἰκείᾳ χειρὶ προέταξα †.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. ε. Ἐγὼ Μαρία ἡ σύμβιος ἐκείνου Μιχαήλ τοῦ Γουναροπούλου καὶ οἱ παῖδες μου, Γεώργιος καὶ Ἰωάννης, ἔτι δὲ καὶ γὼ Γεώργιος ὁ Γουναροπούλος καὶ ἡ σύμβιος μου Εἰρήνη . . . τὴν παροῦσαν . . . πράσιν . . . ποιούμεν . . . πρὸς σέ, τὸν πανοσιώτατον καθηγουμένον τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Λέμβων, κῆριν Ἰγνάτιον, καθὼς τὸ βφος δηλοῖ· καὶ γὰρ φαινόμεθα ἡμεῖς οἱ προειρημένοι ἀπεμπολοῦντες πρὸς τὴν ὑπὸ σέ ἁγίαν μονὴν χωράφιον μοδίων δύο ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Ρουμπάκου κατακλησίον δυτικῶν μέρους τοῦ Στεφάνου καὶ δεξιῶ τοῦ Χαμοκριτῆ καὶ τοῦ Μάσχου εἰς ὑπέρπερα δύο καὶ . . . ἐξ καὶ χάριν ἐπιτελείας πραττόμενα δύο πληρουμένων τριῶν χρόνων· καὶ γὰρ τὰ τοιαῦτα ὑπέρπερα καὶ τὰ λαβόντες ἀπὸ τῶν χειρῶν σου εἰς τὰς ἡμετέρας χεῖρας ἐπ' ὄψει καὶ τῶν μαρ-

τόρων παραδεδώκαμέν σοι τὸ τοιοῦτον χωράριον, καὶ ἀρκέσει ἡμῖν τὸ παρὸν πρατήριον ἔγγραφον ἡμῶν, ὡς ἂν δεσπόζης αὐτὸ κ. τ. εἰ. ἀλλὰ καὶ χάριν προστίμου ὑποκείσομεθα τοῦ ζημιουῖσθαι πρὸς ὑμᾶς τριάκοντα καὶ ἕξ. μηνὶ ἀπριλλίῳ ἰνδ' ιγ' τοῦ ς φ μ η' †.

† Ἐγράφη δὲ τὸ παρὸν πρατήριον ἐξ ἐπιτροπῆς τοῦ πανοσιωτάτου καθηγουμένου κυροῦ Ἰγνατίου τῆς διαληφθείσης μονῆς †.

Σίγνα μαρτύρων· Ἰωάννου τοῦ Βλαττηροῦ, Στεφάνου τοῦ Λεγά, Γεωργίου τοῦ Κωνστομαρή, Ξένου τοῦ Λεγά, Ξένου τοῦ Μεγαλωνά, Νικήτα τοῦ Καταφυγιώτου.

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς Λέων ὁ Κοκάδης τὸ παρὸν πρατήριον γράψας ὑπέγραψα †.

CXIII. 6755—1246, mense decembri, ind. V.

Ioannes Blatterius et familia molendinum monasterio vendunt.

† Τὸ πρατήριον ἔγγραφον Ἰωάννου τοῦ Βλαττηροῦ καὶ τῶν παιδῶν αὐτοῦ, Εὐδοκίας τοῦ Κουτελοῦ, καὶ τῶν παιδῶν αὐτῆς, Καλῆς τῆς τοῦ Στεφάνου, καὶ τῶν παιδῶν αὐτῆς καὶ Εὐδοκίας τῆς τοῦ Πιλάτου χάριν τοῦ ὑδρομουλικῶ ἀδελφῶν ἐργαστηρίου †.

Σίγνα· Ἰωάννου τοῦ Βλαττηροῦ, Στεφάνου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, Κωνσταντίνου, τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, Κωνσταντίνου, υἱοῦ τοῦ Κουτελοῦ, Ἰωάννου, τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, Γεωργίου τοῦ ἑτέρου υἱοῦ αὐτοῦ, Ἰωάννου, γαμβροῦ τοῦ Καλοστεφάνου, Εὐδοκίας τῆς Κουτελοῦ, Ἰωάννου, τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, Εὐδοκίας, τῆς τοῦ Πιλάτου, Στεφάνου, τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, Νικολάου, τοῦ ἑτέρου υἱοῦ αὐτῆς, Καλῆς τῆς τοῦ Στεφάνου, Ξένου, τοῦ υἱοῦ αὐτῆς.

† Νικόλαος ἀναγνώστης οἰκεία χειρὶ πρῆταξα †.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. λ. Ἰωάννης ὁ Βλαττηρὸς σὺν τοῖς παισὶ μου, τῷ Στεφάνῳ καὶ Κωνσταντίνῳ, Εὐδοκίᾳ ἡ τοῦ Κουτελοῦ σὺν τοῖς παισὶ μου, τῷ Κωνσταντίνῳ, τῷ Ἰωάννῃ καὶ τῷ Γεωργίῳ, Καλῇ ἡ τοῦ Στεφάνου σὺν τοῖς παισὶ μου, Νικολάῳ ἀναγνώστη, τῷ γαμβρῷ μου Ἰωάννῃ καὶ Ξένῳ τῷ υἱῷ μου καὶ Εὐδοκίᾳ ἡ τοῦ Πιλάτου σὺν

τοῖς παισὶ μου, Νικολάῳ, Στεφάνῳ καὶ τῷ Γαλατᾷ . . . τὴν παρούσαν πρᾶσιν . . . ποιούμεν . . . ἀποβαλλόμενοι καὶ ἀποτασσόμενοι πάντα νόμον τὸν Ἰσως προσβοηθούντα ἡμῖν ἐπ' ἀναιρέσει τῆς παρούσης ἡμῶν πράξεως, ἧς ἐξεθέμεθα πρὸς τὴν σεβασμίαν καὶ ἀγίαν ἡμῶν μονήν· ἐπεὶ γὰρ εὐρισκόμεθα πολὺ πλῆθος καὶ οὐκ ἰσχύομεν ἐξοπηρετεῖν τὰς δουλείας τοῦ ὑδρομυλικοῦ ἐργαστηρίου καὶ ἐριζόμενοι ἠψήκαμεν αὐτό, καὶ ἀπῆλθεν εἰς ἀφανισμόν, ἀπεμπολοῦμεν αὐτὸ πρὸς τὴν μονὴν ταύτην καὶ πρὸς σέ, τὸν πανοσιώτατον καθηγούμενον κῆριν Παύλον, εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα, καθὼς δηλωθήσεται· καὶ γὰρ συναρεσθέντες μετὰ σου πιπράσκομεν ἀπεντεῦθεν τὸ ὑδρομυλικὸν ἐργαστήριον εἰς ὑπέρυρα ἐξ, ἃ δὴ καὶ λαβόντες κ. τ. ε. παραδεδώκαμεν σοι σώματικῶς τὸ τοιοῦτον ὑδρομυλικὸν ἐργαστήριον ἐξ ὁλοκλήρου, καὶ ἀρκέσει ὑμῖν τὸ παρὸν πρατήριον ἔγγραφον κ. τ. ε. λοιπὸν καὶ ἐπερωτώμενοι ὁμολογοῦμεν κ. τ. ε. τοῦ μὴ εἰς ἀνατροπὴν . . . χωρηθῶμεν τῆς παρούσης ἡμῶν ἐγγράφου πράξεως πώποτε ἢ πλέον τίμημα ζητήσωμεν ἢ διατίμησιν ἀνακαλεσόμεθα καὶ ἀναργυρίαν ἢ ἕτερόν τι κεφάλαιον προβαλλώμεθα, ἔπει οὐ μόνον οὐ μὴ εἰσακουσόμεθα . . . ἀλλὰ καὶ τὸ τίμημα, ὅπερ ἐλάβομεν, ἐπιδιπλασιάζομεν σοι καὶ ζημίᾳ λίτρας μίας ὑπερκύριον ὑπαπεσοῦμεν καὶ τὸ κατὰ νόμους εἰς τὸν δημόσιον κ. τ. ε. μηνὶ δεκεβρίῳ ἰνδ. ε' τοῦ ς φ ν ε' ἔτους †.

Σίγνα μαρτύρων Γεωργίου τοῦ Γουναροκόβλου, Σένου τοῦ Αἰμιλινᾶ, Μανουὴλ τοῦ Ῥοδιανοῦ, Σένου τοῦ Λεγά, Ἰωάννου τοῦ Χαμοκριτοῦ, Νικήτα τοῦ Καταφυγιώτου, τοῦ Γαλατᾶ, Θεοδώρου τοῦ Βαραγγία †.

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς Λέων ὁ Λιπαρηνὸς τὰ τοῦ παρόντος πρατηρίου βφους δηλούμενα γράψας καὶ μαρτυρῶν ὑπέγραφα †.

OKIV. 6740—1232, monse aprili, ind. V.

Gregorius Ponerius monasterio campum vendit.

† Τὸ πρατήριον ἔγγραφον Γρηγορίου τοῦ Πονηροῦ καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ χάριν τοῦ χωραφίου τοῦ εἰς τὸν ἄγιον Γεώργιον †.